BnF Gallica

Lý-tung cua tôi : Chua Giêsu con Đúc Bà Maria / E. Neubert ; Thiên Bình dich

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Neubert, E.. Auteur du texte. Lý-tung cua tôi : Chua Giêsu con Đúc Bà Maria / E. Neubert ; Thiên Bình dich. 1950.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d’une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l’exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

16°
Indoch
483

…ưởng c… tôi

DÉLÉGATION DE LA RÉGIE DU DÉPÔT LÉGAL
N° F 2596
HANOI

CHVÁ GIÊSV CON Đ.B. MARIA

A. NEVBERT

THIÊN BÌNH

483

E. NEUBERT

LÝ TƯỞNG CỦA TÔI :

CHÚA GIÊSU CON ĐỨC BÀ MARIA

THIÊN BÌNH

1950

NHÀ XUẤT BẢN BÌNH - MINH

96 Đường Quần Ngựa

16° Indoch.
483

CENSOR DELEGATUS
N. Q. BỒNG
Hanoi, 8-2-1949

BIBLIOTHEQUE NATIONALE
R.F.
IMPRIMES

IMPRIMATUR
Victor NĂNG
Vic. dél.
Hanoi, 18-12-49

Thay lời tựa

Lời giới thiệu của cha Đỗ-Minh-Vọng O.P.

" EM sẽ không hề thấy cách tôn sùng nào hoàn hảo hơn cách Anh sẽ dạy, tức là tham gia vào chính lòng hiếu thảo của Anh đối với Mẹ Anh. » . . . .

« Chính vì cho Chúa Giêsu và cho con,.. mà Mẹ đã gọi con làm con yêu riêng của Mẹ. »

. . . .

Để khuyến khích giáo hữu, cha Neubert đã lần lượt dùng hai câu trên đây như là đã thốt ra bởi chính miệng Chúa Giêsu và Đức-Mẹ Maria. Hai câu đó là đại ý và chân hướng của cả cuốn sách nhỏ này.

Hẳn thật cả cuốn Phúc-âm cũng ở đấy để minh chứng chân hướng đó, vì ngoài sự noi theo gương mẫu Chúa Kitô, không có một sự sống thiêng liêng chính đáng nào, nên cũng không có một cách tôn sùng chân thật nào đối với Đức-Mẹ Maria. Đối lại, Rất Thánh Đồng Trinh vì toàn thân yêu mến Chúa Kitô, nên những ai đã dâng mình cho Người thì Người lại đưa đến cùng Con chí thánh mình.

Yêu mến Đức-Mẹ Maria, nhờ Chúa Giêsu, với Chúa Giêsu và trong Chúa Giêsu.

Yêu mến Chúa Giêsu, nhờ Đ. Mẹ Maria, với Đ. Mẹ Maria và trong Đ. Mẹ Maria.

Hai tình yêu cũng chỉ là một đó không hề kiềm chế ta trong sự thân mật hẹp hòi của một tình cảm, một tình cảm không đưa đến đâu khác. Vì ngay chỗ từ Đức-Mẹ Maria mà đến cùng Chúa Giêsu, con Thiên Chúa, còn phát hiện một con đường sáng ngời của sự kết hợp với Ba Ngôi cao cả.

J. A. Cras O. P.

*
* *

(Lược trích bức thư Đức Hồng Y Maglione gửi cho cha Kiefer, Bề trên cả Hội Dòng Đức Bà Maria)

Điện Vatican, ngày 20 tháng giêng năm 1940

Thưa Cha đáng kính

Những cuốn sách Cha mới đệ-dâng Đức Thánh Cha đã được Ngài nhận-lãm, và Ngài ủy tôi chuyển cho Cha những lời cảm ơn của tấm lòng cha hiền.

Đức Thánh Cha rất hài lòng vì cuốn sách nhỏ của Cha Neubert mà Cha đệ dâng Ngài, nhan đề là: « Lý tưởng của tôi : Chúa Giêsu con Đ. Mẹ Maria», đã được dịch ra rất nhiều thứ tiếng.(1) Đủ chứng tỏ kết quả lợi ích của cuốn sách đó.

Xin Cha nhận lấy tấm lòng thành thực của tôi trong Chúa chúng ta. L. Card Maglione.

(1) Theo thư của tác giả cho phép phiên dịch cuốn sách «Lý tưởng» này ra tiếng Việt-Nam, thì trung tuần năm 1948 cuốn sách đó đã được phiên dịch ra 17 thứ tiếng.

QUYỀN I

Lý tưởng ấy

CHƯƠNG I

«Anh đã làm gương cho em»

Lời Chúa Giêsu :

Hỡi em, em yêu Đức-Mẹ và em sung-sướng vì được yêu Người. Nhưng yêu Người như Anh muốn thì em còn xa lắm.

Em mến Người vì người ta thích cái trong cái đẹp, mà Người trong-sạch và đẹp-đẽ hết sức tưởng-tượng.

Em yêu Người, vì người ta yêu những người có lòng nhân-hậu hay thương giúp. Mà Đức-Mẹ nhân hậu hay thương giúp không ai bằng.

Em yêu Người, vì em coi Người là Mẹ em, mà con nào cũng yêu Mẹ mình.

Em yêu Người, vì cảm thấy Người yêu em, và nhận rõ nhờ ơn Người giúp, em dễ giữ lòng trong-sạch và sốt-sắng hơn.

Em yêu Người, vì đã nghe rao giảng hay thấy sách nói sự tôn-sùng Người là phương-thế dễ-dàng nhất để rỗi linh-hồn và tới bậc toàn-thiện; mà em muốn được rỗi và nên-thánh.

2. — Các lẽ ấy đều tốt, nhưng còn một lẽ tốt hơn. Các lẽ ấy có thể sinh lòng tôn-sùng dịu dàng với Đức-Mẹ, nhưng không gây được cách tôn-sùng như Anh ước-ao cho em thi-hành.

Tôn-sùng Đức-Mẹ là việc trọng-đại hữu ích, đẹp lòng Đức-Mẹ và Anh, đến nỗi em không đành có một thái-độ xoàng-xĩnh, một cử chỉ quá mực tầm-thường, hay trọng-đại. Em phải có một thái-độ hoàn-toàn nhất.

3. — Em có biết cách tôn-sùng hoàn-toàn nhất đối với Đức-Mẹ Maria không?

Em hãy tìm trong sách, hỏi các nhà thần-học và các thánh, em hãy xin các tôi tá cao-trọng nhất của Đức-Mẹ Maria mà trái đất đã từng sản-xuất, cho em biết những kín nhiệm của họ: em sẽ không

hề thấy cách tôn-sùng nào hoàn-toàn hơn cách Anh sẽ dậy, tức là tham-gia vào chính lòng hiếu-thảo của Anh đối với Đức-Mẹ.

Các môn-đệ có trở nên lọn-lành, cũng vì đã theo gương Thầy mình. Chính Anh đã nêu gương cho các Tông-đồ bắt chước. Tông-đồ Phao-lồ hằng nhắc nhở: tất cả công việc của môn-đệ là bắt chước Chúa Ki-tô, mặc lấy Ngài, có những tâm-tình như Ngài, sống hợp nhất với Ngài.

Hỡi em, đối với Đức-Mẹ, em có thể nghĩ ra tâm tình nào hoàn hảo hơn tâm tình của Anh không?

Lời giáo-hữu:

Lạy Chúa Giêsu, tham gia vào lòng hiếu thảo của Chúa đối với Đức-Mẹ, một chương-trình tươi-tốt biết bao! Nhưng, là người tội-lỗi, sao con có thể thực hiện và hiểu rõ lý-tưởng siêu-việt đó?

CHƯƠNG II

Anh là con Đức-Mẹ Maria vì Anh đã muốn thế

Lời Chúa Giêsu:

Hỡi em, muốn hiểu lòng hiếu-thảo của Anh đối với Đức-Mẹ, trước hết em phải biết, nếu Anh làm con Đức-Mẹ Maria, thì chỉ vì Anh muốn thế.

Anh không hề làm gì vì bị ức-bách, vì tình cờ, hay không có mục-đích.

Khi Anh định khôi-phục vinh-hiển cho Đức-Chúa-Cha và cứu-vớt nhân-loại, vô-số phương-thế bầy giãi trước mắt Anh, mà Anh đã chọn « lối » làm con Đức-Mẹ Maria làm nhất.

Anh đã tự-do và cố ý sáng-tạo Maria để làm Mẹ Anh, vì nếu anh không ủy-thác nhiệm-vụ ấy cho Người, thì Người đã không hề xuất-thế; tự-do và cố ý, Anh đã dựng nên Người để Người lại sinh-thành nên Anh đây.

Anh đích thực là con Người, và như các người con khác, Anh muốn được tạo thành bởi bản-chất của Đức-Mẹ, Anh đã muốn được nuôi bởi sữa Đức-Mẹ, Anh đã muốn được Đức-Mẹ săn-sóc dạy-dỗ, Anh đã muốn phục-tòng Người.

Anh là con của Đức-Mẹ đích thực hơn em là con của mẹ em, vì nhân-tính của Anh, duy chỉ mình Người đã ban cho Anh.

Anh vừa là Thiên-Chúa vừa là nhân-sinh, nhưng vẫn là con Người, vì Anh chỉ là một *Linh-vị* độc nhất.

2 — Mà em phải biết, nếu Anh muốn làm con Đức-Mẹ, thì chỉ vì lòng yêu. Vì yêu Đức-Chúa-Cha, Anh sẽ làm sáng-danh Đức-Chúa-Cha hơn; nhờ Đức-Bà Maria, người ta sẽ hiểu biết và yêu Đức-Chúa-Cha hơn. Vì lòng yêu Đức-Mẹ, Đấng sẽ làm cho Anh vui-mừng hơn các thiên-thần và các người ta hợp lại. Sau nữa, cũng vì lòng yêu loài người... vì lòng yêu em, người em thân-mến của Anh.

CHƯƠNG III

Hãy ngắm xem và khen-ngợi

Lời Chúa Giêsu :

Bây giờ em hãy ngắm xem lòng hiếu-thảo đã xui-giục Anh làm gì cho Mẹ Anh.

Từ vạn-cổ Anh nghĩ đến Đức-Mẹ và yêu Người, vì từ vạn-cổ Anh thấy Người sẽ làm Mẹ Anh.

Anh nghĩ đến Người lúc dựng nên bầu-trời và các Thiên-Thần ; Anh nghĩ đến Người lúc tạo-thành quả đất và loài người Anh nghĩ đến Người khi tuyên-án phạt hai Nguyên-tổ. Anh nghĩ đến Người khi Anh soi-sáng dạy dỗ các tổ-phụ và các tiên-tri.

2 — Vì yêu Đức-Mẹ, Anh đã ban cho Người những đặc-ân đầy dẫy, mà mỗi đặc-ân ấy quí-giá hơn ơn trọng nhất Anh ban cho các tạo-vật khác, và vì Đức-Mẹ, Anh ngăn-gián những luật chung buộc mọi người khác.

Chỉ mình Đức-Mẹ đã được Anh gìn-giữ cho khỏi nguyên tội từ lúc bẩm-thai, thoát-ly tình-dục và các khuyết-điểm, được đầy ân-sủng hơn các thiên-thần và các thánh; mình Đức-Mẹ đã được Anh chọn làm Mẹ Thiên-Chúa, và suốt đời được đồng-trinh; được sống-lại lên giời vinh-hiển như Anh trước ngày mọi người sống-lại.

3 — Xuống thế để cứu rỗi loài người, Anh dành 30 năm cho Đức-Mẹ Maria, còn 3 năm lẻ thì cho nhân-loại.

4 — Anh không những chỉ cho Đức-Mẹ tham-gia vào các đặc-ân và tình thân-mật với Anh, Anh còn muốn cho Đức-Mẹ có phần trong sứ-mệnh mà Đức-Chúa-Cha đã ủy-thác cho Anh.

Là Đấng Cứu-Thế, Anh muốn cho Đức-Mẹ trở nên Đấng Đồng-Cứu-Thế với Anh, và Anh muốn cho những công ơn Anh đã lập được theo lẽ công-bằng, để thế-giới được rỗi, thì Đức-Mẹ cũng lập được theo lẽ xứng-hợp.

5 — Và ngay ở trên giời Anh cũng muốn cho Đức-Mẹ cộng tác với Anh ; như

Anh là trạng-sư trước tòa Đức-Chúa-Cha, Anh muốn Người cũng là Nữ-trạng-sư ở tòa Anh để phát cho nhân-loại những ơn Người đã cùng lập với Anh. Trên giời cũng như dưới đất, Anh vẫn là con Đức-Bà Maria, và Anh vô-cùng sung-sướng được rộng rãi như ý mà thưởng Người về những ơn Người đã làm cho Anh, hay những nỗi khổ Người đã chịu vì yêu Anh.

6 — Em hãy lắng nghe : Anh sống trong Giáo-hội là Huyền-thể của Anh, một thân-thể mầu-nhiệm có Linh-thần của Anh hướng-dẫn. Những việc Giáo-Hội làm tức cũng là chính Anh làm. Những việc Giáo-Hội làm cho Đức-Mẹ cũng là chính Anh làm cho Người. Em hãy suy đến những cách Giáo-Hội tỏ lòng tôn-sùng yêu mến Người : bảo-hộ và cao rao các đặc-ân của Người — lập lễ hay phép tôn-sùng để kính Người — châu-phê những hội, những dòng cốt để phụng-sự Người.

Em hãy suy lòng sùng-ái của các con cái Người là các thánh, thầy đều tôn-sùng Đức-Mẹ ; em hãy suy lòng sùng-ái của các

tình-hồn sốt-sắng, ngày càng đặc biệt tôn kính Người; em hãy ngắm xem tình luyến ái của các bổn đạo rất hăm-hở lo cho Đức Bà Maria được vinh danh, rất sáng suốt trong việc ưng nhận các đặc ân của Người — nhiều lần lại hơn cả các nhà thông thái — rất nhiệt tâm khi cần biểu lộ một dấu gì tỏ lòng mến Người cách đặc biệt.

Các việc trên đây có ý nghĩa gì ? Các việc ấy chỉ là một cuộc biểu hiện hùng vĩ lòng hiếu thảo của Anh đối với Đức Mẹ. Tuy nhiên, có sánh với lòng hiếu thảo vô đối của Anh, việc biểu lộ bề ngoài đó còn bạc nhược lắm. Không phải chỉ Giáo-Hội Chiến-Tranh mới tôn sùng Đức Mẹ. Giáo Hội Thắng-Trận còn tôn sùng Đức Mẹ cách hoàn toàn hơn nhiều ; vì Anh kết hợp mật thiết với các thánh trên lời hơn với các giáo hữu còn ở dương thế. Em hãy nghĩ đến những tâm tình biết ơn, kính cẩn và yêu mến các thánh luôn luôn tỏ ra cho Nữ Vương và Mẹ các thánh, chính Đấng đã làm cho các Ngài được vinh phúc

Các thánh tôn kính và yêu mến Đức Mẹ nhưng kỳ thực chính là Anh, vì Anh kết hợp với các thánh.

7 — Em hãy lược qua những cách Anh tỏ lòng hiếu thảo ; em hãy ước lượng, nghiên cứu và cố hết sức hiểu, và em hãy nhận rằng : cái phần em không hiểu được còn vượt xa vô cùng cái phần em hiểu . . . rồi em hãy tự bảo : Anh muốn cho em gia nhập vào tình hiếu thảo vô cùng kia...

Lời Giáo Hữu :

Lậy Chúa Giêsu, những điều kỳ lạ biết bao ! Nhưng làm thế nào bắt chước nổi cái tình hiếu thảo ấy ?

CHƯƠNG IV

Mẹ Anh là Mẹ Em

Hỡi em, đúng thế, em chỉ có thể bắt chước đúng cái tình hiếu thảo của Anh đối với Đức Bà Maria, nếu em cũng là con Người y như Anh. Em có biết em là con thật Đức Bà Maria đến bậc nào không ? Các

giáo hữu tưởng mình biết điều ấy, vì thấy đều gọi Đức Bà Maria là Mẹ mình. Nhưng phần đông chỉ có một ý tưởng rất lờ mờ về chức Người là Mẹ họ.

Nhiều người yêu Đức Bà Maria « dường như » Người là Mẹ họ. Nếu em nói với người đã sinh ra em : « Con yêu bà « như » bà là Mẹ con », người ấy sẽ bảo em làm sao ?

Nhiều người nghĩ Đức Bà Maria làm Mẹ mình nguyên vì lời Anh đã phán trước khi sinh thì, vì lúc thấy dưới chân thập giá có Đức Mẹ và bên Người có môn đệ yêu dấu của Anh, Anh phán cùng Đức Mẹ : « Này Bà, kia là con Bà », và phán cùng Gioan : « Bà kia là Mẹ con ». Lời Anh phán đó có thể ủy cho Đức Bà Maria chức làm Mẹ và tạo thành trong mình Người những tâm tình giống như của một người Mẹ ; nhưng nếu chức làm Mẹ ấy chỉ tùy ở lời Anh, nó chỉ là một chức Mẹ nuôi. Vậy em phải biết Đức Bà Maria là Mẹ thật em trong phạm vi siêu nhiên, hệt như người đã sinh ra em là mẹ thật em trong phạm vi thiên nhiên.

2 — Người mẹ là người đã sinh đẻ, mà Đức Bà Maria đã sinh ra em, Người đã cho em một sự sống siêu việt.

Người đã sinh em ở Nazareth, ở núi Gôn-gô-ta và lúc em chịu phép Rửa Tội.

Ở Nazareth lúc chịu thai Anh, Người cũng đã chịu thai em.

Người đã biết, đáp với đức Gabriel : « Vâng » hay là « Không », tức là Người ban cho em được sống hay để mặc em trong vực chết. Mà Người đã thưa « Vâng » cho em được sống.

Bằng lòng ban sự sống cho Anh, Người cũng bằng lòng ban sự sống cho em nữa. Trở nên Mẹ Anh ; Người đã nên Mẹ em. Từ giờ ấy, theo ý Chúa và ý Người, vì Người biết ý Chúa và hằng tuân cứ hết sức linh-hồn, em nên phần Huyền-Thể của Anh. Anh là đầu, em là một phần mình. Đức Bà Maria mang cả hai Anh em trong lòng — tuy cách khác nhau — vì các phần mình và đầu không rời nhau được.

3 — Trên núi Gôn-gô-ta, Người đã sinh ra em lúc dâng Anh làm của tế lễ cho em.

Việc gỡ em cho khỏi tội lỗi và sự chết chỉ hoàn tất trên núi Gôn-gô-ta. Chính ở đây mà đã hoàn tất « Việc phá hủy vua cầm quyền trong bóng chết », và vì Anh chết, Anh đã lập công cho em được sống như Anh. Mà Anh đã hợp ý với Đức Bà Maria trong khi làm việc ấy; Người đã chịu thai Anh như của lễ hy sinh; Người đã nuôi nấng rèn luyện Anh có ý làm của lễ; và đến giây phút cuối cùng, Người đã tế dâng Anh cho Đức Chúa Cha để em được rỗi, và vì em, Người đã từ các quyền làm Mẹ đối với Anh. Và Đấng hằng đồng trinh chỉ vui mừng có một lần khi sinh Anh, đến khi sinh em và các anh em của em, Người đã chịu đau đớn dữ dằn nhất.

4— Lúc ấy Người hoàn toàn nên Mẹ em, vì thế, lúc ấy, Anh đã muốn công bố chức làm mẹ ấy và phú thác Đức Bà Maria cho Gioan, và giao Gioan cho Người. Lời Anh phán không tạo nên chức làm mẹ ấy, nhưng chứng thực, chuẩn y và hoàn hóa chức làm mẹ ấy trong giờ trọng đại nhất của đời Anh, trong cái giờ mà Mẹ Anh hoàn toàn nên Mẹ

em, trong cái giờ mà Người có thể dễ hiểu cái thiên chức làm Mẹ của Người hơn cả.

5— Lúc em chịu phép Rửa Tội, Đức Bà Maria đã sinh ra em, không phải chỉ có quyền sinh ra em như trên núi Gôn-gô-ta, nhưng sinh ra em, thực sự. Mẹ em đã chỉ sinh một đứa trẻ chết vì không có ân sủng. Cho em được sống, cần phải có thánh sủng phú vào mình em trong giếng Rửa Tội.

Thánh sủng ấy, chính Đức Bà Maria đã xin cho em, vì không có Người xin cho, không hề ai được ơn gì. Lúc đang là « *con cái ma quỷ* » em trở nên con Chúa, chính Đức Bà Maria đã sinh em trong sự sống thiêng liêng.

— Bây giờ em đã hiểu tại sao, lúc làm cho em tham gia vào sự sống của Chúa, Đức Bà Maria nên mẹ thật em trong phạm vi siêu nhiên, cũng như người đã sinh ra em làm người là mẹ thật em trong phạm vi thiên nhiên chưa ?

Người còn là Mẹ em cách đích thực hơn nhiều.

Người còn là Mẹ thực hơn bởi cách Người ban sự sống cho em.

Cho được sinh ra em, Người đã phải cho nhiều hơn mẹ phần xác vô hạn : Người đã cho những nỗi đau khổ khôn tả và mạng sống của chính Đấng mà Người quí trọng hơn mạng sống mình vô cùng.

Suốt đời em sống, Người hằng săn sóc em, còn các mẹ phần xác chỉ săn sóc con cái mình cho đến lớn. Luôn luôn em vẫn là « con thơ Người mới sinh mãi cho đến khi Chúa Kitô thành hình trong em ». Mà nếu nhỡ ra em mất sự sống thiêng liêng ; khác hẳn với các mẹ phần xác chỉ khóc vô ích cái thây con mình, Đức Bà Maria có thể làm cho em sống lại mỗi khi em chết.

Tuy em rất nhiều khuyết điểm và tệ bạc, Người yêu em với một tình yêu nồng nàn và tinh dòng hơn tình yêu của các mẹ yêu con mình.

7 — Người là Mẹ thật em hơn nhất là xét về bản tính sự sống mà Người ban cho em.

Người đã ban cho em, không phải một sự sống chóng qua, nhưng một sự sống vô hạn ; không phải một sự sống pha khuyết

điểm và khổ não, nhưng một sự sống sung sướng vô song ; không phải một sự sống đã chịu dựng nên, — bất luận là của loài người hay của Thiên Thần — nhưng — em hiểu cho thật rõ — sự tham gia vào sự sống hằng có, sự sống của chính Chúa : sự sống của Chúa Ba Ngôi cực thánh. Chính vì thế mà sự sống này không hạn và hạnh phúc vô đối, chính vì nó tham gia vào cảnh tồn cửu và hạnh phúc của Chúa. Còn chức làm mẹ nào trong loài người có thể sánh với chức làm mẹ ấy ư ?

Vậy Đức Bà Maria thật là Mẹ em, một Bà Mẹ rất lọn lành, vì Người là Mẹ Anh.

Và em là em Anh, em vô cùng yêu dấu, vì Cha Anh là Cha em và Mẹ Anh là Mẹ em.

Lời Giáo Hữu :

Lạy Chúa Giêsu, con không hiểu Đức Bà Maria là Mẹ thật con đến bậc nào. Chúa vừa làm cho con được thân cận với Người biết bao ! Lạy Chúa Giêsu, con cám ơn Chúa vì ơn quí trọng tuyệt đối ấy.

CHƯƠNG V

Em yêu Đức Bà Maria, không, không phải là em yêu Người, nhưng chính Anh yêu Người trong em

Lời Chúa Giêsu :

Vì sự sống Anh là sự sống em, và Mẹ Anh là Mẹ em, em dễ bắt chước tình hiếu thảo của Anh đối với Người.

Nhưng em không được chỉ bắt chước Anh như môn đệ bắt chước thầy mình, hay như một giáo hữu đang sống dưới đất bắt chước thánh quan thầy mình. Anh còn hơn là một tấm gương đặt trước mặt em : Anh là động cơ điều khiển tâm hồn em.

2 — Em sống bởi Anh. Các tâm tình của Anh phải nên các tâm tình của em.

Anh là thân cây nho, em là ngành của cây ấy : cũng một chất nhựa lưu hành trong cả thân cây lẫn ngành cây.

Anh là đầu, em là một phần Huyền-Thể của Anh ; cũng một thứ máu vân chuyển trong đầu và các phần mình.

Khi em trong sạch, chính Anh là trong sạch của em ; khi em chịu khó, chính Anh chịu khó trong em ; khi em làm việc thường ngày, chính Anh làm việc thường ngày trong em ; em sống, nhưng không còn là em sống, chính Anh sống trong em ; em yêu Đức-Mẹ, không, không phải là em yêu Người, nhưng chính Anh yêu Người trong em.

Bây giờ em đã hiểu tại sao em sung sướng vì được yêu Đức Bà Maria chưa ? Chính Anh ở trong em sung sướng vì yêu Người.

3. — Em tham dự vào sự sống của Anh nhưng còn xa lắm sự sống của Anh mới được hoàn toàn trong em. Nếu nó được hoàn toàn, trong mọi sự em sẽ suy nghĩ, cảm giác, ước muốn và hành động như Anh.

Trong linh hồn em có nhiều trở lực quá, nó làm cho Anh không được tự do hành động. Rất nhiều lần Anh sống trong hồn em như một tên tù trong phòng giam.

Em phải gạt bỏ hết trở lực ấy đi, em phải đại lượng cố công để đạt tới chỗ

nghĩ như Anh nghĩ, và muốn những điều Anh muốn. Em phải bổ khuyết trong mình em những điều cần còn thiếu trong sự sống của Anh.

Em tham dự vào tình hiếu thảo của Anh đối với Đức Bà Maria : nhưng lòng hiếu thảo của Anh còn xa lắm mới được hoàn toàn trong em.

Em phải hủy bỏ các trở lực, phải hết sức cố gắng để có thể tư tưởng và cảm tình về Đức Bà Maria như Anh, và có những ý muốn và những hoạt động như Anh.

Em phải bổ túc những khuyết điểm của lòng hiếu thảo của Anh đối với Đức Bà Maria ở trong em.

4. — Em đã bắt đầu hé thấy cái điều Anh định tỏ cho em về việc sùng kính Đức Bà Maria chưa ?

Anh có ý nói em phải yêu Đức Bà Maria Mẹ Anh, vì Chính Anh yêu Người ; phải yêu bằng cách Anh yêu : phải yêu bằng cái tình yêu mà Anh yêu Người.

Lời giáo hữu :

Lạy Chúa Giêsu hiền từ! Lạy Chúa Giêsu lân ái! Lạy Chúa Giêsu Con Đức Bà Maria!

QUYỀN II

Những yêu sách của lý tưởng ấy

Lời Chúa Giêsu :

Hỡi em, Anh đã tỏ lý tưởng cho em, bây giờ Anh tỏ cho em những yêu sách của nó.

Đến đây em vẫn vui vẻ theo Anh Từ nay em cứ theo Anh, luôn luôn vui vẻ, nhưng nhất là đầy lòng mến và giàu lòng quảng đại.

Không còn phải chỉ ngắm xem và khen ngợi tấm gương của em ; nhưng phải hòa lại các nét của nó cho đúng.

Anh sẽ chỉ cho em từng nét một. Nhưng có biết bỏ mình và yêu mến, em mới họa đúng các nét ấy được.

CHƯƠNG I

Như Anh, em hãy dâng mình cho Đức mẹ, dâng lót mình, không bớt lại chút nào.

Lời Chúa Giêsu :

Hỡi em, khi nên con Đức Bà Maria, Anh đã phó lót mình cho Người.

Là Đấng Hóa Công, là Chúa tể vạn vật mà, vì tình yêu, Anh đã muốn lệ thuộc Đức Bà Maria, và tùy phục Người. Anh đã muốn thuộc về Người với những giây mật thiết chưa từng có, với những giây căn cứ vào chính bản tính mà không gì có thể làm dứt được.

Từ đời đời, Anh đã chọn giây tùy thuộc của bậc làm con ; từ phút đầu tiên Anh giáng thai trong lòng Đức Bà Maria, ý chí loài người của Anh đã y nhận cái quyết nghị của tình yêu đời đời của Anh, và Anh vui sướng khôn tả.

Con một Đức Trinh Nữ, Anh thuộc về Đức Mẹ hơn bất cứ một con nào khác tuỳ thuộc mẹ mình ; mà Anh muốn cho sự tùy thuộc ấy được vĩnh tồn đến đời đời, đó là điều không có người con nào làm nổi.

Anh không bỏ Mẹ Anh như kiểu các con lúc lập gia-đình, Anh ở với Người cho đến lúc đã định để chu toàn sứ mệnh công khai của Anh, và — vì Đức Mẹ không hề muốn một điều gì khác ý Đức Chúa Cha, — đến cả lúc tế lễ hy sinh cuối cùng, Anh vẫn còn đồng ý với Người.

Hơn nữa, ngay ở trên giời, Anh nhớ và còn hằng nhớ Anh là Con Người ; và tuy Anh quản trị và cất đặt ở đấy, bao giờ Anh cũng tuân ý Người với một tình yêu hoàn toàn của bậc làm con.

2 — Theo gương Anh, em hãy phó hết mình cho Đức Mẹ, dâng hết, dâng mãi, để làm con yêu dấu của Người.

Em hãy dâng xác em với các hoạt động của nó, và linh hồn em với các cơ năng của nó.

Em hãy dâng cho Người các của vật chất và thiêng liêng, tự nhiên và siêu nhiên.

Em hãy dâng hết mình em bây giờ và về sau, các sự em đang có và sẽ có, các việc em đang làm và sẽ làm. Chớ gì trong ngoài em không còn tí gì không thuộc về Người.

3 — Em đừng lấy sự dâng mình để thuộc về Đức Bà Maria làm đủ. Người không muốn dùng em như một khí cụ trơ trơ bất động, nhưng như một mụn con yêu dấu biết giúp đỡ mẹ mình. Vì Anh đã ủy cho Người một sứ mệnh lớn lao trên

thế giới — Người sẽ tỏ sự ấy cho em — và, muốn chu toàn sứ mệnh ấy, Người muốn cần dùng em.

4 — Em hãy dâng mình mà không hề muốn lấy lại. Không phải vụ lợi, chẳng phải để được nhiều ơn hơn, không phải vì thấy vui sướng bởi việc dâng mình ấy, nhưng nguyên vì tình yêu của một người con, như chính Anh đã phó mình cho Đức Mẹ.

Em sẽ được yên ủi, nhưng cũng gặp nhiều thử thách : em đừng lo ngại về những điều ấy. Mẹ em sẽ lo liệu cả. Phần em, chỉ phải lo dâng hết mình vì lòng yêu mến.

5 — Em hãy dâng mình cho hẳn. Những người theo cơn sốt sắng dâng mọi sự cho Đức Mẹ thì nhiều lắm ; những người đã dâng lót mình cách gồm gập, rồi lấy lại dần từng cái, cũng nhiều hầu như thế.

Trong cơn thử thách, khi lời dâng cả mình đòi phải hy sinh, họ bảo : « Lời ấy

chói tai, ai nghe được ? » và họ không muốn tiến trên con đường dâng hết mình nữa.

Em sẽ theo họ chứ ? Đôi khi phải anh hùng mới sống được đúng bậc hoàn toàn thuộc về Đức Bà Maria, vì phải cùng với Đức Mẹ lên tận đỉnh núi Gon-gô-ta. Em có thấy mình có thể anh hùng đến bậc ấy không ?

6 — Em hãy tập cho quen, năng dâng mình lại cho Mẹ em ở trên giời.

Sáng dậy, hãy dâng lại để cho cả ngày thuộc về Mẹ em.

Em hãy dâng lại lúc chịu lễ. Lúc ấy nên một với Anh, em dâng mình lại cho Đức Mẹ như con yêu dấu của Người.

3 giờ chiều, em hãy dâng lại để kỷ niệm cái giờ trầm trọng, cái giờ Anh tế lễ mình, cái giờ Đức Bà Maria sinh ra em và nghe lời Anh nói : « Hỡi Bà, kia là con BÀ ».

Trước mọi việc quan trọng, em hãy dâng mình lại, để nhớ rằng không phải em hành động cho em, nhưng cho mình Người.

Em hãy dàng mình lại, nhất là trong cơn thử thách lúc bình sinh. Khi ấy em sẽ nói : « Ô ! lạy Mẹ, lúc tình yêu của con đang nóng nẩy, con đã dâng hết mình cho Mẹ, mà chưa biết sẽ có hy sinh này. Nhưng con muốn dâng tất cả và không muốn rút lời dâng lại. Hết các sự Mẹ muốn, vì Mẹ muốn, dù con phải thế nào chăng nữa ».

7 — Nếu em muốn nên quảng đại để luôn luôn sống hoàn toàn đúng như em đã dâng mình, em chớ đứng lại nhìn vào hy sinh, hãy nhìn Anh và Đức Mẹ. Lửa mến sẽ kích thích em và ân sủng sẽ nâng đỡ em.

Và nếu thấy lòng can đảm của em ra suy nhược, em hãy cầu xin. Mẹ em sẽ không giúp một người con cầu xin Người để được trung thành với Người ư ? Anh cả em sẽ không ban sức để em tiến bước trên con đường lý tưởng mà chính Người đã gọi em theo đuổi ư ?

Lời Giáo hữu :

Lạy Mẹ con, con thuộc cả về Mẹ, và mọi sự của con là của Mẹ.

CHƯƠNG II

Như Anh, em hãy yêu Đức Mẹ
a — Tại sao?

Lời Chúa Giêsu :

Hỡi em, chính tình yêu đã làm cho Anh nên con Đức Bà Maria. Tình yêu là chìa khóa giải thích các giây lệ thuộc giữa Anh và Đức Mẹ. Nếu em muốn hiểu lòng hiếu thảo của Anh đối với Người, trước hết em hãy hiểu rõ lòng Anh yêu Người.

Anh ước ao thông cho trái tim em một tí lửa yêu Đức Mẹ cháy trong trái tim Anh biết bao ! — Em hãy ra sức nên trong sạch, khiêm nhường, quảng đại, để Anh có thể đổ vào trong em thật nhiều lửa yêu ấy.

2 — Em hãy cầm trí và cầu nguyện, ôn lại những điều Anh đã hé tỏ về lòng yêu Đức Bà Maria ; từ đời đời Anh đã chọn Người và ban cho Người các đặc ân đầy dẫy thế nào; Anh đã sống thân mật với Người và đã cho Người tham dự vào sứ mệnh của Anh

như thế nào ; Anh yêu Người và sẽ yêu Người mãi mãi nhờ các thánh và tất cả Giáo Hội dưới đất và trên giời là thế nào.

3 — Rồi vào sâu nữa trong Trái Tim Anh, em hãy suy những lẽ gì đã làm cho Anh yêu Người đến thế.

Anh đã yêu Người vì Người là Mẹ Anh, một Người Mẹ đẹp đẽ và hoàn thiện tuyệt diệu ; một người Mẹ mà chỉ một lời nói, chỉ một cái liếc mắt, đủ làm cho Anh vui mừng hơn các việc anh hung cua các thánh ; một người Mẹ yêu Anh hơn các Thiên Thần và các thánh hợp lại ; một người Mẹ nguyên sống vì Anh, và vì Anh Người đã vui nhận cuộc tử đạo dữ dằn hơn bất cứ của tạo vật nào.

4 — Anh yêu Người vì Người đã giúp Anh hoàn tất sứ mệnh Đ. C. Cha đã ủy cho Anh.

Vì Người đã cho Anh nhân-tính để Anh có thể rao giảng tin lành cho Người thế và chịu chết cho họ.

Vì trong sứ mệnh đó, Người đã hợp ý với Anh, Người đã động lòng kêu van, hy sinh và đứng dưới chân Thập-Giá với Anh.

Vì mãi đến tận thế Người sẽ làm cho tội-nhân trở lại, làm cho kẻ lành nên thánh và đưa vô số linh hồn về cùng Anh.

Vì trong sứ mệnh cứu rỗi của Anh, chính Người là một đại-chiến-công, và, cứu Người cách hoàn toàn như thế, Anh đã làm việc lớn lao hơn là chữa cả thế gian.

5. — Anh đã yêu Người và bây giờ Anh còn yêu Người, vì nhờ Người, Anh đã có thể thờ lạy và phạt tạ Đ.C. Cha, làm cho Đ.C. Cha được vô cùng vinh hiển ; nếu không có nhân-tính mà Người đã mặc cho Anh, Anh không làm những việc ấy được ; Anh yêu Người vì Người đã hợp ý với Anh mà thờ lạy tôn kính và yêu mến Đ.C. Cha hơn các thánh và các thiên thần hợp lại ; và vì Người, người ta hiểu Đ.C. Cha hơn, đối xử với Đ.C. Cha hợp với tâm tình con cái hơn.

6. — Em hãy suy lòng Anh yêu mến Đ. Mẹ rộng rãi thế nào, mà phải suy luôn : không bao giờ em hiểu thấu được, dù lên thiên đàng cũng vậy.

Khi suy nghĩ điều ấy, em hãy tự đặt mình vào địa vị Anh, hãy trở nên Giêsu con đầu lòng Đ. B. Maria, — vì sự sống Anh là sự sống em, và em cố cảm hứng chính những tâm tình của Anh.

7. — Rồi em hãy suy tình yêu đặc biệt của Đ. B. Maria đối với em.

Người yêu em vì Anh đã yêu em đến chết vì em, mà vì tình yêu của Anh là của Người.

Người yêu em vì Anh đã đặt Người làm Mẹ em, mà người mẹ tức là khối tình yêu.

Người yêu em, vì con nào đã làm cho mẹ khổ sở hơn, mẹ càng yêu hơn, — mà em đã làm cho Người khổ sở khôn tả.

Người yêu em, vì, cho được sinh em, Người đã phải để cho Anh chết.

Người yêu em, vì em chỉ là một với Anh, và yêu em cũng là yêu Anh.

Lời Giáo Hữu:

Lạy C. Giêsu, con yêu Đ. B. Maria từ lúc con mới lờ mờ hiểu Người đối với con thế nào. Bây giờ con đã hiểu người là Mẹ

con, con hiểu Chúa yêu Người và người yêu con, lẽ nào con không hết sức yêu Người ?

CHƯƠNG III

Như Anh, em hãy yêu Đ. Mẹ
b — Cách nào?

Lời C. Giêsu :

Hỡi em, một Đấng mà Anh yêu đến thế, một Đấng yêu em đến thế, em có yêu Người thật không ?

— Em nghĩ là có, vì thấy vui sướng khi nói với Người, vì nức lòng khi hát mừng Người. Nhưng ở dưới đất, yêu không phải là vui sướng và nức lòng cho bằng làm việc và chịu khó.

2. — Nếu yêu Đ. B. Maria, em sẽ muốn làm việc cho Người.

Em sẽ vui mừng vì được dâng sự hoạt động, thời giờ và khó nhọc cho Người.

Nếu cần cho Người được vinh danh, em sẽ không lấy khó nhọc nào làm nặng ; khi

phải cổ-động để mưu ích cho Người, em sẽ không cho cái gì là không thể làm được.

Ngày nào em kể một việc gì làm vì Đ. Mẹ như quá sức em, em phải tự bảo em mất lòng mến Người rồi.

Mà Đ. Mẹ đã dành cho em một việc rất cao trọng, nhưng đôi khi rất khó làm.

3. — Nếu em yêu Đ. B. Maria, lúc phải chịu khổ-sở, em sẽ muốn chịu khó vì Người.

Ai không yêu Đ. B. Maria lúc phải chịu khó vì Người thì chưa hề yêu Người bao giờ: họ chỉ yêu mình khi Người ban sự yên ủi cho họ.

Em đừng chối chịu khó: vì em sẽ bỏ yêu mất. Không những chỉ nhẫn nhục chịu khó, nhưng em hãy thích chịu khó: được tỏ bày lòng yêu mà em không sung sướng sao? Em không sướng vì có thể yêu hơn sao?

4. — Muốn học nghề ngày càng yêu hơn, em hãy dùng bốn phương-pháp Anh chỉ đây.

1. — Mỗi khi phải cố gắng, lúc gặp các hy-sinh nhỏ mọn trong đời sống thường ngày, em hãy để ý làm với một lòng mến to tát hết sức. Nếu trong điều lặt vặt, em tập được không bao giờ từ chối Mẹ em, em cũng sẽ không từ chối trong sự to tát.

2. — Đừng bỏ việc học về Mẹ em.

Em hãy học trong các sách cho biết thật nhiều về những ơn cao trọng của Người, về sứ mệnh của Người. về đời sống của Người, và về hạnh các Đấng đã mến Người cùng phụng sự Người. Rồi em hãy suy về những điều ấy.

Không bao giờ em làm xong việc ấy đâu, vì không bao giờ em hiểu thấu được những điều Anh đã làm cho Người, hay những việc Người đã làm cho Anh và cho em.

3. — Em hãy sống kết hợp với Người luôn.

Em sống thân mật với Người thì không lẽ nào em không thấy Người khả ái một ngày một hơn. Về sau Anh sẽ dạy em cho biết làm thế nào để có thể kết hợp với Người luôn.

4. — Sau hết, em hãy xin Anh ban ơn yêu Người và lớn lên trong tình yêu ấy.

Yêu Đức Mẹ là một ơn, một ơn đặc biệt, Ơn ấy có thể được bởi lời cầu xin : cứ xin em sẽ được.

Em hãy xin mà đừng nghi nan, vì không lẽ ơn ấy lại không vừa ý Anh.

Nghi nan, tức là làm nhục cho Anh, cho Anh và cho Đức-Mẹ ; vì như thế là nghĩ có lẽ Anh không muốn cho em yêu Người.

Chính sự em ước ao mến Người chẳng phải bởi Anh soi lòng cho đấy ư ? Anh có thể soi lòng cho em rồi không cho em được toại nguyện ư ?

Em hãy xin ơn ấy hằng ngày.

Em hãy xin ơn ấy nhất là lúc Anh đến với em khi em chịu lễ.

Lúc ấy Anh đến với em như con Đ. B. Maria, có nhân-tính mà Người đã ban cho Anh, và nhờ có nhân-tính ấy Anh làm cho em tham gia vào thần-tính của Anh.

« Ai ăn Anh, sẽ sống bởi Anh » Yêu Đức Mẹ với tình yêu mà Anh yêu Người, đó chẳng phải sống bởi Anh ư ?

Nhất là khi chịu lễ, Anh thông lửa mến Đ. Mẹ từ Trái Tim Anh sang trái tim em; nhất là lúc ấy, không còn phải là em sống, nhưng chính là Anh sống trong em; và không còn phải em yêu Đ. B. Maria, nhưng chính Anh yêu Người trong em.

Mãi đến đây, em chưa từng xin Anh ơn ấy; hãy xin, em sẽ được, để em được vui mừng cho lọn.

Lời giáo hữu :

« Ô! Lạy Chúa Giêsu lân ái, vì lòng Chúa yêu Đ. B. Maria Mẹ Chúa, xin Chúa ban cho con yêu Người cho thật như thật sự Chúa yêu Người và Chúa muốn cho người ta yêu Người. »

CHƯƠNG IV

Như Anh, em hãy vâng lời Đ. Mẹ

Lời C. Giêsu :

Hỡi em, em có muốn tỏ lòng yêu mến Đ. Mẹ như Anh không? Em hãy vâng lời Người như Anh.

Lúc còn thơ, Anh để mặc Người làm : Anh để Người đặt nằm trong máng cỏ, ẵm trong tay, cho bú, mặc áo, đem đi thành Giêrusalem, đem sang Ai-Cập, đem về Na-gia-rét.

Rồi, thoạt khi Anh lớn đủ, Anh hằng mau mắn theo ý Người, rò ý Người và đón ý Người.

Sau khi làm cho các vị tiến sĩ Đền Thánh phải bỡ ngỡ, Anh đã về Na-gia-rét với Người và tùng phục Người.

Anh đã ở với Người đến 30 tuổi, luôn luôn theo cả những ý tỉ ti của Người.

2. — Anh lấy sự vâng lời Người làm sung sướng vô kể. Anh đã lấy sự vâng lời để đền những ơn Người đã làm cho Anh, và nhất là về những đau khổ một ngày kia Người sẽ chịu vì Anh.

3. — Anh vâng lời Người cách đơn sơ hết sức : Tuy là Chúa Người, Anh cũng là con Người ; Người là Mẹ Anh và là đại-diện của Đ C. Cha

Người sai bảo Anh cách hết sức đơn sơ, và vô cùng sung sướng vì thấy Anh để ý đến cả những ý muốn ti ti của Người.

Nếu em muốn cho Người lại được hạnh phúc ấy, em hãy vâng lời Người như Anh.

4 — Đ. Mẹ có nhiều lệnh để truyền cho em.

Trước hết Người lấy tiếng việc bổn phận mà truyền khiến em.

Có người kể sự sùng kính Đ.B. Maria ở tại ảnh, tượng, nến hay hoa ; kẻ khác kể ở tại những tâm tình dịu dàng và nhiệt thành ; người khác nữa cho ở tại những việc hay những cách hãm mình khuyên làm, để tùy ý.

Có người tưởng mình yêu mến Người nhiều vì lấy việc nói về Người làm thích, hay tưởng tượng thấy mình làm nhiều việc lớn lao cho người, hay vì họ có sức nghĩ đến Người luôn.

Các điều ấy điều tốt, nhưng không phải điều cốt yếu.

« Không phải những ai kêu rằng : « Lạy Chúa ! Lạy Chúa ! » sẽ vào nước giời » ;

nhưng những ai tuân ý Cha Anh ngự trên giời sẽ được vào nước giời ».

Và cũng không phải kẻ kêu : « Lạy Mẹ ! lạy Mẹ ! » là con thật Đ. B. Maria, nhưng phải theo ý Người luôn.

Và Đ. B. Maria không hề muốn sự gì khác Anh ; mà điều Anh muốn cho em làm là làm trọn việc bổn phận của em.

5 — Vậy trước hết em phải làm việc bổn phận, và làm vì lòng yêu Người ; bất luận bổn phận của em to hay nhỏ, dễ hay khó, vui hay buồn, sán lạn hay âm thầm.

Để đẹp lòng Mẹ em, em hãy thuần thục với các bề trên em hơn, hiền từ với các người dưới hơn, lân ái với mọi người hơn. Em hãy vâng lời cặn kẽ hơn, làm việc kỹ càng hơn, nhẫn nhục chịu khó hơn.

6 — Nhưng em phải làm các việc ấy với lòng mến thật lớn và phải giữ nét mặt tươi tỉnh.

Em hãy vui vẻ khi gặp việc nặng nhọc, lúc làm những việc tầm thường, khi chán ngán vì luôn luôn phải làm những việc

giống nhau ; hay đúng hơn, em hãy tươi tỉnh với Mẹ em, Người đòi em làm trọn nghĩa vụ cách vui vẻ để tỏ lòng mến Người.

7 — Em rất dễ nhận thấy ý Đ.B. Maria trong việc Chúa truyền khiến em; nhưng trong những sự Chúa chỉ làm thinh, em khó biết ý Đức Mẹ biết bao !

Mà Chúa yêu mến chẳng làm thinh điều gì mà không phải vì tình yêu ; và trong các quyết nghị của lòng Ngài yêu nhân loại Chúa hằng liệu cho Đức Mẹ cộng tác vào.

Vậy khi em đau khổ tại cảnh vật hay nhất là tại người ta, em đừng trông các cảnh vật ấy, cũng không nên nhìn vào các người ấy : em hãy nhìn Mẹ em, Người nấp sau các cảnh vật ấy, các người ấy, mà tìm cách làm cho em nên trong sạch và sung sướng. Em hãy thưa Người ; « Con đây là con của Nữ Tì Chúa ; chớ gì con được đúng như lời Chúa ».

8 — Đức Bà Maria còn gửi đến cho em nhiều dấu chỉ ý Người : đó là những ơn soi lòng.

Em được ơn gì cũng bởi Người.

Khi ơn Chúa đòi em bỏ sự vui sướng nào, hãm dẹp khuynh hướng nào, sửa sai lỗi hay trễ nải nào, làm việc về nhân đức nào, đã có Đ. B. Maria, Người sẽ tỏ ý Người cho em cách từ từ và âu yếm.

Đôi khi em hãi hùng vì các yêu sách của những ơn soi lòng ấy. Em chớ sợ: Đó là Mẹ em nói với em, Mẹ em muốn cho em được hạnh-phúc.

Em hãy nhận tiếng Người, em hãy tin Người yêu em, và hễ Người đòi em làm gì em hãy vâng.

9 —. Còn một cách thứ tư để em tập vâng lời Đ. B. Maria: đó là thi hành cái trọng trách bất thường mà Người sẽ uỷ cho em. Em hãy sẵn sàng.

Lời giáo hữu:

Lạy C. Giêsu, con đã bắt đầu hiểu, tất cả chương trình của con là thực hiện lời Chúa Thánh-Thần đã nói về Chúa: « Người vâng phục các Đấng ấy ».

CHƯƠNG V

Như Anh, em hãy tôn trọng Đức Mẹ

Lời C. Giêsu.

Hỡi em, Anh là Thiên Chúa, trước thánh-nhan Anh các Thiên-thần phải che mặt cung kính run sợ. Nhưng Anh đã từ tốn tôn trọng Đ. B. Maria , Vì tuy Anh là Chúa, Anh vẫn là con Đ. B. Maria

Chính Anh đã truyền giới răn: « Hãy thờ kính cha mẹ, » lẽ đâu Anh lại không giữ cho hoàn toàn.

2 —. Anh đã tôn trọng Đ. B. Maria vì Người là Mẹ Anh, một người mẹ thánh thiện hiền hậu vô đối, Đấng Đại-diện Cha Anh ngự trên giời. Nếu có thể được, em hãy suy lòng tôn kính sâu thẳm và dịu dàng mà lúc còn thơ ấu, lúc đã trưởng thành và thành nhân, Anh đã chào Người và đứng trước mặt Người, nghe Người nói và nói với Người, làm các điều Người muốn.

Anh thấy Người sung sướng biết bao những dấu tôn kính của Anh mà Người nhận lấy một cách đơn giản — vì đó là ý Đ. C. Cha, — tuy Người vẫn thầm nghĩ : « Chúa đã đoái nhìn tình trạng thấp hèn của Nữ-tì Ngài, Chúa đã nâng người bé mọn lên ».

3.— Cho được tôn kính Đ. B. Maria, Anh còn làm nhiều hơn những dấu tôn kính ấy vô cùng.

Chẳng phải vì tôn kính Đ. Mẹ mà Anh đã trừ Người khỏi luật mắc nguyên tội, đã giữ Người khỏi bị tình dục, giúp Người đến nỗi không qua một tí hơi tội nào, dù rất nhẹ, có thể làm nhơ linh hồn trong sạch của Người ư ?

Chẳng phải với một tâm tình tôn kính vô cùng, Anh đã muốn giữ xác Người nguyên vẹn lúc chịu thai và sinh ra Anh, và đem xác thánh ấy lên thiên đàng trước khi chưa bị thối nát ư ?

Chẳng phải có ý cho Người được cao ngất, mà ngay từ lúc Người bầm thai vô nhiễm nguyên tội, Anh đã ban cho đầy ơn

hơn các tạo vật hợp lại, và đã cho Người tham gia vào sứ mệnh cứu rỗi, cùng phong Người làm NỮ-VƯƠNG giời đất ư ?

Và, như Anh đã nói với em, nhất là trong thời sau đây, Giáo Hội dùng miệng các đấng chăn chiên hay các giáo hữu sốt sáng mà làm cho những dấu tôn trọng Đ. Mẹ ngày càng tăng gấp bội ; chẳng phải những dấu tôn trọng ấy thực hiện được một phần cái ý Anh muốn tôn trọng Đ. Mẹ đấy ư ?

4.— Lúc được linh-thần soi lòng, Người đã hát : « này từ đây các dân sẽ khen tôi có phúc ». Lời tiên tri Người đã phán phải ứng nghiệm ; danh Đ. C. Cha phải được vinh hiển và danh Đ. Mẹ phải được tôn trọng khắp nơi trên quả đất.

5.— Muốn tôn trọng Đ. B. Maria như Anh tôn trọng và muốn cho Người được tôn trọng, em phải bắt đầu hiểu Người đã.

Em phải luôn luôn suy ngắm phẩm chức Người, những đặc ân của Người, bậc hoàn thiện của Người và sứ mệnh của Người.

Rồi em hãy hạ mình xuống đến hư vô và cảnh túng cực của em, vì càng làm cho mình ra bé nhỏ, em càng hiểu chức cao trọng của Đ. Mẹ. Nhất là hãy chuyên những tâm trạng của Anh sang linh hồn em. Hãy lấy mắt Anh mà nhìn Đ. B. Maria, lấy trí Anh mà ngợi khen Người, lấy trái tim Anh mà vui sướng vì vẻ tốt đẹp của Người.

6.— Em hãy vội vã mau mắn thông công các kinh lễ kính Đức Bà Maria để tỏ lòng tôn trọng Người

Hằng ngày em làm vài việc đạo kính Người; hằng ngày em hãy tự ý làm vài việc hy-sinh có ý giúp vào việc làm sáng danh Người.

Em hãy tôn trọng Người, em hãy hợp với các con cái riêng Người để cùng làm tôi Người.

Em hãy tôn trọng Người và dâng hết mình cho Người, chiến đấu cho Người và tuân lệnh Người. Em tôn trọng Người cách nào? Người sẽ tỏ cho em sau.

Em hãy tôn trọng Người bằng cách ăn nết ở. Em hãy nên một thánh nhân, chắc

như thế em sẽ làm cho Người được vinh hiển hơn là viết được những sách thông minh về Người mà em chỉ là một giáo hữu tầm thường.

7. — Em hãy tôn trọng Người vì Anh và vì em.

Em hãy tôn trọng Người thay những ai không tôn trọng Người, thay các người vô đạo, các quân rối nói phạm đến Người thay những linh hồn đã dâng mình cho Người mà hờ hững trong việc làm tôi Người.

8. — Em hãy tôn trọng Người cho hết sức, vì Người vẫn còn cao hơn các lời khen ngợi, và em không khen Người cho đủ được.

Em hãy tôn trọng Người mà đừng sợ tôn trọng quá : không bao giờ em tôn trọng Người như Anh đã tôn trọng và như Anh muốn cho người ta tôn trọng.

Lời giáo-hữu :

« Vinh hiển danh Đức Trinh Nữ Maria bây giờ và mãi mãi về sau ».

CHƯƠNG VI

Như Anh, em hãy nên giống Đức Mẹ

Lời C. Giêsu :

Hỡi em, con giống mẹ mình. Anh giống Đ. Mẹ hơn bất cứ con nào khác giống mẹ mình.

Sinh ra bởi một mình Người, nét mặt Anh. mắt Anh, hình vóc Anh, cử chỉ Anh, điệu đi đứng của Anh, bề ngoài Anh, thảy đều giống Đ. Mẹ đồng trinh : ai xem thấy Anh, liền nhận ra Anh là con Đ. B. Maria.

Linh hồn Đ. Mẹ và linh hồn Anh còn giống nhau hơn nét mặt nhiều.

Đ. C. Cha đã nặn Đ. B. Maria giống Anh, để rồi, như một người Mẹ thật, Đ. Mẹ lại sinh ra Anh giống Người. Và vị hằng chăm chỉ quan sát Anh, hằng suy ngắm những việc Anh làm, những lời Anh nói, Người đã có những tâm tình hoàn toàn giống hệt của Anh. Vì thế, về bất cứ

một cái gì, Đ. Mẹ và Anh hằng có ý tưởng tượng như nhau, tâm tình như nhau, ý muốn như nhau. Hồn Người đã thông sang Anh và hồn Anh đã thông sang Người.

2. — Hãy cố nên giống Đ. Mẹ như Anh. Giống người bề ngoài về đức hạnh. Chớ gì xem thấy em, người ta cảm thấy một tí lòng kính cẩn và tĩnh tâm như những người đã xem thấy Đ. Mẹ.

3. — Hãy giống Người nhất là bề trong.

Hãy bắt chước các nhân đức Người.

Những nhân đức ấy cao siêu vô đối và đồng thời giản dị vô song. Vì đời sống của Đ. B. Maria giống hệt đời sống của em, và em dễ hiểu hay dễ đoán được nếu ở địa vị em, Người đã làm hay có lẽ đã làm thế nào.

Như Người, trước hết em hãy học các nhân đức của Anh. Rồi em hãy nhìn Mẹ em xem Người đã bắt chước được đến đâu.

Em sẽ học với chính Anh ; nhưng được Đ. Mẹ cắt nghĩa cho, em sẽ hiểu rõ bài học ấy hơn.

4. — Em hãy trinh khiết cho xứng làm con Đức-Trinh-Nữ trên hết các trinh nữ.

Em hãy khiêm nhường và đơn sơ, và quên mình như xưa Đ. Mẹ đã quên mình.

Em hãy cầm trí trong Chúa, và hãy suy ngẫm những điều đã tỏ cho em về Anh, như Đ. Mẹ xưa, em hãy tin vững vàng, và mặc dầu xem ra có vẻ trái nghịch, em hãy tin lời Chúa.

Em hãy luôn luôn tuân ý Chúa, chỉ biế thưa cùng Chúa một điều : « Này con của nữ-tì Chúa đây, chớ gì con được như lời Chúa phán. »

Em hãy đầy lòng yêu người, tận tụy với người ta như Đ. B, Maria đã tận tụy với bà Isave, như Đ. B. Maria ở Cana, và nhất là trên núi Gon-gô-ta.

Trong các nhân đức của Đức Mẹ, nhân đức nào em thiếu hơn hay cần hơn, em hãy để ý bắt chước cách riêng.

5.— Hãy bắt chước không những các nhân đức của Người mà cả các tâm tình của Người đối với những người thân thuộc : ối với cha mẹ yêu quý của Người là thánh Gioakim và thánh Anna, đối với thánh Gioan, môn đệ yêu dấu của Anh và thay

má Anh trông nom Người ; nhất là đối với thánh Giuse, là bạn Người, là cha đồng trinh của Anh, và là Đấng Người đã yêu đương, tôn kính và biết ơn khôn tả vì những điều đã làm cho Người. Nếu em không ra sức mến một đấng thân thiết với Người đến thế, em không phải con thật của Người.

6.— Hãy bắt chước những tâm tình của Người đối với Anh hơn những tâm tình nào hết.

Đ. B. Maria đã chỉ được dựng nên vì Anh ; Người đã sống, làm việc, chịu khó, nguyên vì Anh.

Em sẽ chóng học được những điều ấy và học được đầy đủ. Vì suy ngắm các tâm tình của Đ. Mẹ đối vơi Anh sẽ là một sức mạnh duy nhất lưu động trong em, một sức lôi cuốn và biến hóa, một sức vừa mạnh mẽ vừa dịu dàng, một sức hiểu biết và yêu mến, và cũng là một ơn rất đặc biệt.

Cạnh Người và nhờ mối cảm tình tự nhiên giữa người mẹ và đứa con, em sẽ

cảm thấy mối tình Người đã cảm thấy lúc ở bên cạnh Anh. Ở gần Người, em dễ được những tâm tình của Anh, điều ấy có gì là lạ?

7. — Theo Người, em cũng sẽ được thân mật với Đ.C, Cha, Đấng mà ngay từ lúc bầm thai vô nhiễm nguyên tội. Người đã tự biết mình là con riêng, — và em cũng sẽ được thân mật với Đ.C.T. Thần là Đấng đã chọn Người làm bạn vô cùng yêu dấu.

8. — Bắt chước Đ.Me còn làm cho em có một tâm tình khác nữa, ấy là lòng yêu các linh hồn cách mênh mông. Chính Người sẽ nói điều ấy với em.

Lời giáo hữu:

Ô! lạy C. Giêsu, xin làm cho con nên giống Mẹ Chúa, để Người làm cho con nên giống Chúa.

CHƯƠNG VII

Như Anh, em hãy phó thác mình cho Đức Mẹ

Lời C. Giêsu:

Hỡi em, con nào cũng phó thác mình cho mẹ; Anh đã phó mình cho Đ. Mẹ hơn bất cứ con nào hết.

Anh đã phó mặc Người những nhu cần của Anh về phần xác.

Anh nuôi sống chim giời, cho huệ đồng có diễm sắc rực rỡ, nhưng Anh muốn cần có những sự nhu cần về phần xác y như các người con khác ở dương gian. Anh phó mình mặc Đ. Mẹ: Người nuôi Anh, cho Anh mặc và săn sóc Anh. Khi tính mệnh Anh bị đe dọa, Anh không bối rối: Đức Mẹ mang Anh sang một nước lạ, còn Anh cứ ngủ yên trong tay Người.

2.— Cho được chu tất cái sứ mệnh của Anh, Anh phó mình cho Đ. Mẹ.

Vừa giáng thai làm người, Anh đã muốn thánh hóa đấng tiền hô, tỏ mình cho dân Do-Thái, cho lương dân, cho ông già Si-mê-ong và cho bà Anna : nhưng Anh để mặc Đ. Mẹ.

Là Adong mới, và muốn đổi lại những tai hại của nguyên tội, Anh đã muốn cho Đ. Mẹ cộng tác như bà Evà mới, cộng tác bằng ý muốn, bằng lời cầu nguyện và hãm mình, Người đã hoàn toàn hiểu thế và bằng lòng cách rộng rãi.

3· — Trong cơn sầu não bởi sứ mệnh kia gây nên, Anh phó mặc Đ. Mẹ

Linh hồn Anh đã sầu não quá trí mọi người. Sầu não vì thấy người ta kính thờ Đ. C. Cha một cách vật chất, một cách đãi môi ; sầu não vì thấy dân chúng không hiểu, vì thấy phe nghịch phản đối và xấu bụng, sầu não vì thấy các người nghĩa thiết có những tư tưởng thấp hèn và hay thay lòng đổi ý ; sầu não nhất là vì thấy vô số linh hồn hư mất, những linh hồn quí giá vô cùng, và Anh sẽ đổ máu ra vô ích cho họ. Anh buồn, buồn chết đi được, buồn đến

phải xin Đ. C. Chúa cất xa chén đắng đi cho Anh.

Nhưng Anh được một nguồn yên ủi bao la ấy là Đ. Mẹ. Người hiểu Anh, Người biết thờ lạy trong tâm trí và cách chân thành ; Người chia buồn sẻ muộn với Anh ; Người yêu Anh nhiều hơn là Anh bị bọn biệt-phái công kích ; Người yêu Anh nhiều quá sự Anh thất vọng về các môn đệ ; Người tỉnh thức và cầu nguyện với Anh suốt thời Anh ẩn cư và suốt kỳ Anh công khai giảng đạo. Người đứng dưới chân thập giá, lòng tin không hề núng, giữa lúc đức tin của các người khác đổ sụp ; việc cứu chuộc của Anh đã hoàn toàn thành công trong Người, Người là chiến công rực rỡ nhất của Anh.

4. — Noi gương Anh, em hãy phó mình tin cậy Đức Mẹ.

Em hãy trông cậy : Người từ hậu vô hạn. Ban cho Người được quyền phép vô hạn, Anh có thể không làm cho Người nhân từ vô hạn ư ?

Em hãy trông cậy : Anh là con Người !

Anh có thể từ chối ơn gì cùng Người ư?

Em hãy trông cậy: em là con Người; mà có bao giờ mẹ từ chối không cho con cái mà mình có quyền cho ư?

Em hãy trông cậy: em đã phó lót mình cho Người; lẽ đâu Người lại không quảng tâm bằng em ư?

Em hãy trông cậy; vì cho em cũng là cho Anh, vì Người biết Anh sống trong em, và làm cái gì cho người hèn kém nhất trong các em của Anh, tức là làm cho Anh. Khi em cầu xin Người, em làm cho Người lại được vui lòng vì lại có dịp săn sóc Anh, nuôi Anh, bế Anh, gỡ Anh cho khỏi nguy hiểm, dạy dỗ Anh.

Em hãy trông cậy Người, vì nghi nan, em sẽ làm cực lòng Người; vì nghi nan, tức là không tin Đ. Mẹ yêu em và yêu Anh.

5. — Nhưng sao lòng trông cậy của em không được vững vàng luôn?

— Có lẽ em chống chữa: em không đáng được Mẹ yêu em, vì tại em rút rát sẻn so trong việc phụng sự Người.

— Tật rút rát sẻn so của em to thật đấy. nhưng không bao giờ nó có thể to bằng tình yêu của Mẹ em được.

Em phải trông cậy, không phải vì em tốt nhưng chính vì Người từ hậu. Có phải vì em xấu mà Người thôi không từ hậu nữa ư ?

6. — Nhưng em không biết lời em xin có hợp ý Chúa không ; và vì thế mà em nghi nan.

Này, Anh sắp dạy em một cách cầu xin hằng hợp ý Chúa và luôn luôn em có thể dùng cách cầu xin ấy với một lòng trông cậy vững vàng.

Bắt đầu em phải hiểu rõ điều này ;

a, Về mỗi một sự em cần, Mẹ em điều có một ý định hợp với tình yêu.

b, Ý Người luôn luôn hợp ý Chúa và hằng có thể thực hiện được.

c, Ý Người luôn luôn giá trị hơn ý em, vì Đ. B. Maria biết hơn em, em cần gì, và Người ước vọng cho em những sự to tát hơn chính em.

Vậy mỗi khi em ước vọng điều gì, em hãy xin Mẹ em thực hiện ý Người về điều ấy ; và em phải chắc chắn là em sẽ được hoặc chính điều em ước vọng, hoặc ơn

khác trọng hơn, và em sẽ được, không phải tùy như ý tưởng nhỏ nhen của em, nhưng nhiều ít tùy như lòng yêu bao la của Người.

Lời giáo hữu :

Mà như thế, lạy C. Giêsu, thực là lạ lùng ! Từ nay muốn có một đức tin đến làm cho núi phải dịch chỗ và được nhận lời quá lòng con trông cậy, mỗi khi con cần cái gì, con chỉ phải cầu xin Đ. Mẹ thực hiện ý của Người muốn về con.

CHƯƠNG VI.I.

Như Anh, em hãy sống kết hợp với Đ. Mẹ.

Lời C. Giêsu :

Hỡi em, Anh còn tỏ cho em một điều nữa, một nét chính của lòng hiếu thảo của Anh đối với Đ. Mẹ, ấy là Anh kết hợp với Người.

Nếu đối với bậc làm con, không có gì dịu dàng bằng tình thân mật với mẹ mình,

biết tình thân mật với Đ. Mẹ làm cho Anh vui sướng biết bao !

Vui sướng của chín tháng kết hợp khôn tả, cái thời hạn mà Anh chỉ là một người với Đ. Mẹ, cái thời hạn mà Người như nhà chầu sống hằng mang Anh trong mình ; vì, khác hẳn các con khác ngay từ giây phút đầu của đời Anh dưới đất, Anh đã biết Đ. Mẹ, và từ đấy, giữa Người và Anh, luôn luôn có cuộc trao đổi ý kiến và tình yêu.

Vui sướng của 30 năm thân mật khôn sánh ở Belem, bên Ai-cập, ở Na-gia-rét, lúc Người ẵm Anh hay thấy Anh ở bên Người, lúc truyện trò với Anh hoặc bằng lời nói hay bằng mắt nhìn. Ba mươi năm trường, chỉ có một mình Anh với Người và thánh Giuse.

Ba năm cuối đời Anh, sự vui sướng ấy cũng chẳng kém ; giữa lúc dân chúng hiểu nhầm và các người nghĩa thiết chậm tin, giữa khi các quân thù hưng nộ, Anh vẫn sung sướng vì nghĩ đến Đấng xưa ở nhà Na-gia-rét đã nghĩ đến Anh, đã hiểu Anh,

đã yêu Anh, và hằng dâng lời cầu xin và các hy-sinh cho Đ. C. Cha để sứ mệnh của Anh được sai quả.

2 — Anh còn được nhiều vui sướng khác : vui sướng bởi lòng quảng đại của các tông đồ, bởi đức tin và tình luyến ái của phần nhiều các môn đệ, vui sướng bởi thấy vô số những linh-hồn rất trong sạch, rất đơn sơ rất quảng đại tin tình yêu của Anh và dâng hết mình cho Anh, và mãi đến tận thế hằng có những linh-hồn như thế.

Nhưng các nỗi vui sướng ấy họp lại vẫn chưa bằng một mảy may vui sướng của Anh bởi kết hợp với Đ. Mẹ, bởi linh hồn Anh đúc thành một với linh hồn Đức Mẹ.

3. — Hỡi em yêu dấu, Anh muốn cho em chia sẻ tình kết hợp ấy để em được tham dự vào những mối sung sướng kia.

Em sẽ thấy vừa được yên ủi vô cùng, vừa rất dễ thi thố các cách tỏ lòng hiếu thảo khác mà Anh đã dạy.

Gần Đ. Mẹ, tự nhiên em sẽ chăm chú dâng hết mình lại cho Người và sống đúng

như thế ; em sẽ cảm thấy tình hiếu thảo của em ngày càng tăng ; em sẽ thấy vâng theo Đ. Mẹ trong mọi sự — cả trong những điều nhỏ mọn — là việc dễ dàng ; em sẽ nghĩ ra được những dấu tôn trọng làm đẹp lòng Người nhất, và em sẽ tự ý ra công bắt chước các nhân đức và các tâm tình của Người ; em sẽ trông cậy vào lòng nhân từ của Người là Mẹ em.

Gần Người, em sẽ học được vô số những điều mà Anh chưa hề cắt nghĩa, vì trái tim em có thể tự nó tìm ra được.

4. — Vậy, noi gương Anh, em hãy cố vào sâu tít trong tình thân mật với Đ. Mẹ.

Em hãy hợp ý với Người khi em cầu nguyện.

Em hãy trung thành hằng ngày dâng mình lại cho Đ Mẹ. lần hạt hằng ngày — ít nữa là mỗi ngày một chục — ,em hãy trung thành đọc những kinh em đã định đọc kính Người mọi ngày. Và suốt ngày em hãy ngước mắt lên nhìn Mẹ em nhiều lần, phần Người hằng đăm đăm nhìn em.

5. — Những khi cầu xin Người, em phải nhớ lấy danh Anh mà nói với Người, chính

Anh dùng trái tim em, miệng lưỡi em mà tiếp tục tôn kính và yêu mến Đ. Mẹ. Tùy như em lấy danh mình hay lấy danh Anh và hợp với trái tim Anh mà truyện vãn với Người, em sẽ thấy những tâm tình trông cậy và yêu mến của em khác nhau lắm.

6. — Lại khi em muốn nói với Đ. C. Cha, với Đ. C. T. Thần hay với Anh, trước hết em hãy hợp với Đ. Mẹ. Gần Người việc cầm trí của em sẽ hoàn toàn hơn, đức tin chắc chắn hơn, đức cậy vững vàng hơn, đức mến nóng nảy hơn. Đó là vì có tâm tình rất hoàn toàn của Đ. Mẹ hợp với những tâm tình của trái tim hèn mọn của em.

7. — Nhất là khi em chịu lấy Anh trong phép bí tích mến yêu, em hãy chạy đến với Đ. Mẹ, em hãy xin Người cho mượn đức tin, cậy và kính mến. Em hãy xin Người ban Anh cho em và biến hóa em trong Anh.

8. — Em hãy kết hợp với Người trong việc làm.

— Anh đã làm việc cho Đ. Mẹ và với Đ. Mẹ, em cũng làm như thế.

Em hãy dâng mỗi một việc của em cho Người. Nhưng em đừng làm cho lời dâng ấy chỉ còn là một lời xuông. Em chỉ làm những cái Người muốn, vì Người muốn và như Người muốn.

Em hãy ý tứ kẻo những tính hư của em, những khuynh hướng của em và những tư lợi của em sẽ lấn át cái ý định ban đầu. Nhất là trong những việc làm cho em phải lưu ý đặc biệt, hay là làm cho em phải rối rít, em phải để ý bỏ ý riêng của em để em chỉ làm việc như Đ. Mẹ muốn.

Em hãy học dần cho biết dâng việc em làm ngay chính lúc em đang làm, dù chỉ bằng một cái ngước mắt cũng đủ.

9. — Em hãy kết hợp với Đ. Mẹ trong các tâm tình của linh-hồn em.

Trái tim Đ. Mẹ và trái tim Anh hằng rung động rất hòa nhịp : vui mừng của Anh là của Người ; buồn sầu của Anh là của Người ; hy vọng của Anh là của Người, sợ sệt của Anh là của Người ; tình yêu của Anh là của Người.

Em hãy kể lể với Mẹ em hết những cái gì làm cho em xao xuyến, hay cảm động. Người hieu cả những cái mà chính em không hiểu được.

Em buồn ư ? Em hãy kể nỗi buồn ấy với Người, và Người sẽ giúp em chịu nên, hay sẽ đổi thành vui mừng.

Em sung sướng ư ? Em hãy kể nỗi sung sướng ấy với Người , và Người sẽ làm cho nó được đầy đủ hơn — hay sẽ làm cho nó được trong sạch.

Em thất vọng ư ? Em hãy giãi bầy những nỗi sợ sệt hay những thất bại với Người, và Người sẽ xin cho em được kết quả đích thực.

Em đã thành công trong công kia việc nọ ư ?

Em hãy cảm ơn Người và xin Người làm cho hiệu quả được vững chắc.

Trong những lúc rối ren, em không biết phai theo đàng nào ư ? Em hãy hỏi ý Người : Người sẽ soi sáng và chỉ dẫn cho em.

Em thấy mình bất lực và không có ý chí ư ?

Em hãy đến hứa lại với Người rằng em sẽ can đảm hăng hái.

10. — Không những em phải kể với Người những tâm tình sâu sa, mà cả những cảm tưởng và những ý nghĩ do công việc thường ngày gợi ra. Con cái chẳng làm như thế với mẹ mình ư? và em không nghĩ rằng lúc ở gần Đ. Mẹ, Anh đã làm như vậy ư?

11. — Những khi chuyện vãn với Đ. Mẹ như thế, em không cần phải rậm lời. Cho được tỏ tâm tình hay những sự cần, biết bao lần các trẻ con chỉ kêu: « Mẹ ơi », và trông mẹ mình, mà các bà mẹ cũng hiểu ngay chúng nói gì. Hơn bất cứ bà mẹ nào hết, khi Anh kêu tên Người, Đ. Mẹ hiểu ngay Anh muốn nói gì. Và Người nhìn lại Anh. Thật là vui sướng cho Người và cho Anh vô cùng!

Cho được kể với Đ. Mẹ những nhu cầu và những tâm tình của em, em cũng cứ kêu với Người: « Mẹ ơi » và nhìn Người một lát, nghĩa là em hãy gói ghém trong tên Người và trong sự nhìn Người hết

những cái gì em muốn giãi bầy, tùy từng trường hợp : tỏ lòng yêu, dâng việc em làm, một tiếng kêu than phiền, một lời cám ơn, sự vui mừng, nỗi âu lo. Và Mẹ em sẽ hiểu, sẽ đáp lại tiếng gọi của con mình, như Người vẫn quen làm.

Dù chỉ nguyên kêu : « Mẹ ơi ! » em cũng phải để ý lấy danh Anh mà kêu : em sẽ làm cho Đ. B. Maria vui mừng hơn vô cùng và Người sẽ tỏ tình yêu em vô kể, nếu nghe em kêu, Người nhận được là tiếng Anh kêu « Mẹ ơi ».

Lời giáo hữu :

Lạy C. Giêsu, xin Chúa ban cho con được thực hiện điều Chúa vừa dậy con. Sống như Chúa, luôn luôn thân tình với Mẹ, thật là thiên đàng dưới đất !

CHƯƠNG IX

Em hãy đến nghe Đức Mẹ

Lời Chúa Giêsu:

Em đã bắt đầu hiểu Anh đã làm những gì cho Đ. Mẹ, và, noi gương Anh, em phải làm gì cho Người. Em vẫn chưa hiểu Người đã làm những gì cho Anh, và định làm những gì cho em.

Người đã dậy dỗ Anh như các bà mẹ dậy dỗ con mình, và Người đã cộng tác vào sứ mệnh của Anh.

Người cũng muốn dậy dỗ em và làm cho em cộng tác vào sứ mệnh cứu rỗi của Anh.

Nhưng chính Người sẽ bảo cho em biết các ý định của Người.

Em hãy vui lòng nghe Người và vâng lời Người cách yêu mến như chính Anh đã vâng lời Người với một lòng mến vô hạn.

Người giáo hữu :

Lạy C. Giêsu, con Thiên Chúa và con Đ. B. Maria, Chúa là Đấng tạo thành nên con và là Anh con, con sẽ lấy gì mà báo đền hết các ơn Chúa đã ban cho con? Chúa biết : là hư vô và tội lỗi, con không còn có gì là của riêng. Nhưng nhờ ơn Chúa, con có thể dâng cho Chúa cái gì mà Chúa đang chờ : xưa Chúa đã là cái gì cho Đ. Mẹ, nay con cũng muốn nên cái ấy ; con muốn cho Chúa dùng con mà hằng tiếp tục yêu Người.

Còn Mẹ ! Lạy Đ. Bà Maria, Mẹ Chúa Lời và Mẹ con, Mẹ đã chọn con làm con cưng của Mẹ. Nhờ Mẹ giúp, con sẽ nên cho Mẹ một Giêsu khác.

Bây giờ Mẹ muốn dậy dỗ con và dẫn đường cho con. Lạy Mẹ, xin Mẹ cứ phán, con xin nghe. Xin Mẹ cứ sai khiến con như ý và xin Mẹ cầu cho con được ơn làm nổi việc Mẹ truyền.

Quyển III

Biến Hóa nên Chúa Giêsu

CHƯƠNG I

Mục đích của Mẹ là biến hóa con nên Chúa Giêsu

Lời Đức Mẹ :

Hỡi con yêu dấu, Mẹ đã sinh ra con lúc sinh đẻ C. Giêsu, Mẹ nhận được C. Giêsu trong con và Mẹ yêu con như yêu C. Giêsu; Con đầu lòng của Mẹ đã dạy con phải ở với Mẹ như Ngài xưa ; Mẹ sẽ xử với con như đã xử với Ngài.

2. — Như Ngài, con đã dâng hết mình cho Mẹ. Nhưng Mẹ không muốn giữ con cho một mình Mẹ. Chính vì cho cả C. Giêsu lẫn con — cho C. Giêsu sống trong con và trong người khác, — mà Mẹ đã gọi con làm con riêng Mẹ — Con chưa hiểu lời Mẹ ; con sẽ hiểu dần.

3. — Và trước tiên, Mẹ muốn lo dạy dỗ con như đã dạy dỗ C. Giêsu con Mẹ. Con là con Mẹ vì con chỉ là một với Ngài ; dạy dỗ con, tức cũng là dạy dỗ Ngài.

4. — Dạy dỗ con ; tức là dạy con sống kết hợp với C. Giêsu, dạy con nghĩ như Ngài, yêu như Ngài, muốn như Ngài, nói như Ngài và làm như Ngài, dạy dỗ con là biến hóa chính mình con nên Ngài, tức là thực hiện một cuộc biến hóa tương tự với việc thày cả làm lúc đổi bánh nên Mình Thánh C. Giêsu : Đối với mắt thịt Mình Thánh vẫn chỉ là bánh ; nhưng đối với đức tin, đó là C. Giêsu. Phần con, bề ngoài con vẫn là con ; nhưng bề trong con là C. Giêsu.

5. — Có lẽ con nghĩ : lý tưởng đó quá tầm sức con. Con đừng sợ : Mẹ biết rõ gương mẫu phải làm theo, và Mẹ muốn làm cho các linh hồn giống hệt như gương mẫu ấy. Các thánh đã nên thánh bởi Mẹ. Các điều Mẹ đã làm cho người khác, sao Mẹ lại không làm được cho con ? Cứ để mặc Mẹ, phần con cứ vâng đúng lời Mẹ là đủ.

6. — Mẹ sẽ chỉ cho con nhiều việc chuyên giúp con trong việc biến hóa này. Con sẽ làm các việc ấy dần dần, chưa quen

việc này, con đừng bắt tay sang việc khác. Nhưng một khi đã làm việc gì, con chớ bỏ việc ấy.

Lời giáo hữu :

Lạy Mẹ ! nên thánh ! con, một tội nhân khốn nạn, trước kia tội lỗi đến thế, nay lại rất nát đảm, và về sau con sợ lại rất hay đổi lòng . . . Nhưng con phó thác mình con cho Mẹ. Phép lạ nào Mẹ cũng làm được, cả phép lạ làm cho con nên thánh nữa. Xin Mẹ cầu cho con được ơn không bao giờ trái ý Mẹ.

CHƯƠNG II

Con hãy học để nghĩ như C. Giêsu

I – Trong sách.

Lời Đ. Mẹ :

Hỡi con, muốn học sống kết hợp với C. Giêsu, trước hết con phải học để nghĩ như Ngài.

Thế gian nghĩ một cách, còn C. Giêsu nghĩ một cách ngược hẳn. Ý tưởng của con sát với của thế gian hơn của C. Giêsu.

2.— Ý tưởng của C. Giêsu đã ghi trong sách Phúc-âm, và cả trong những sách các người đầy tinh thần Phúc-âm đã soạn ra. Đó là chính nơi con phải học trước hết.

Mỗi ngày con phải dành ra một lát để đọc sách đạo. Mỗi ngày con không tìm ra được 15 phút, hay ít ra 5 phút ư? Con có giờ làm muôn vàn việc khác không cần như thế.

Nhưng dù bài đọc sách hàng ngày ngắn đến đâu chăng nữa, con không được bỏ bao giờ.

Con hãy ấn định giờ nào con sẽ đọc sách, hoặc sáng hoặc trưa, hoặc chiều tối, và con phải giữ cho thật đúng giờ.

3.— Bắt đầu đọc sách, con hãy xin Mẹ làm cho con hiểu điều C. Giêsu sắp dạy con, và đang lúc đọc, con hãy

trình cho Mẹ biết những ý tưởng bài sách gợi ra trong trí con.

Khi đọc, con hãy kể như C. Giêsu nói với con.

Con hãy đọc cách kính cẩn để làm vinh dự lời C. Giêsu.

Con hãy đọ cthong thả, đừng hấp tấp ; đừng có ý đọc cho thỏa tính tò mò nhưng cho được hiểu tinh thần C. Giêsu và học sống theo tinh thần của Ngài.

Con hãy đem bài sách ứng dụng vào đời sống của con: con hãy xem có phải sửa điều gì trong ý tưởng hay trong tính hạnh của con, và, như kết bài sách, con hãy dốc lòng một điều và giao điều dốc lòng ấy cho Mẹ.

CHƯƠNG III

Con hãy học để nghĩ như C. Giêsu

2. Trong sự giao tiếp thẳng với Ngài.

Lời Đ. Mẹ :

Ở con, còn một đường khác đi tới chỗ nghĩ như C. Giêsu, một đường rất gần, rất

chắc, rất thần hiệu : đường ấy là giao tiếp thẳng với Ngài.

2.— Con hãy ngắm xem C. Giêsu nhất là trong sách Phúc-âm. Con hãy nghe lời Ngài phán, xem việc Ngài làm. Nhưng con đừng hời hợt ở ngoài, con hãy vào trong linh hồn Ngài, và, về mỗi lời Ngài phán hay mỗi việc Ngài làm, con tìm xem Ngài đã nghĩ gì, cảm gì, muốn gì.

Nhất là con phải xem : ở nơi Ngài, mỗi lời của Ngài, mỗi cử chỉ của Ngài, đều bởi tình yêu. C. Giêsu còn hơn là một ông thày phán ra những lời khôn ngoan. Ngài còn là Chúa yêu mến : Nếu con chưa đến tận nguồn đạo thuyết của Ngài là tình yêu vô hạn của trái tim Ngài, con vẫn chưa hiểu đạo thuyết của Ngài.

3.— Từ chỗ ngắm xem C. Giêsu, con hãy quay mặt nhìn xem chính mình con một lát. Con sẽ nhận ra : còn xa lắm, con mới nghĩ được như C. Giêsu, cảm giác như Ngài và hành động như Ngài.

4.— Đang lúc nhìn C. Giêsu và tính hạnh của con trong ánh sáng của Ngài, con hãy nói truyện với Ngài.

Con hãy nói truyện với Ngài như xem thấy Ngài vậy hẳn Ngài không ở trong con ư ? Ngài chẳng nghe thấy con, như xưa đã nghe tiếng thánh Phêrô, thánh Ma-đa-lê-na hay thánh Gioan ư ? Ngài đã phó con cho Mẹ để làm con riêng như thánh Gioan xưa, há Ngài lại chẳng yêu con như đã yêu các môn đệ ư ?

Con hãy nói thẳng với Ngài, đừng quanh co sáo miệng. Con nghĩ thế nào. cảm thấy gì, ước ao điều gì, con cứ nói với Ngài cách đơn sơ, y như con nói với anh con hay với bạn thân của con.

5· — Trong khi truyện vãn với C. Giêsu như thế, con đừng quên kết hợp với Mẹ.

Con biết mẹ hằng ở liền con, và muốn tìm thấy Con phải qua của Mẹ.

Con sẽ dễ hiểu sự ấy : nếu con không cảm thấy ở liền Mẹ, con sẽ kém cầm

trí, kém thân mật và kém lân ái với C. Giêsu.

Những điều Mẹ đã xem thấy hay nghe thấy mà có liên hệ với Con, Mẹ thì suốt đời Mẹ đã hằng suy liên. Những bài con sẽ suy ngắm về Ngài, chỉ là những bài bắt chước những bài Mẹ đã suy ngắm xưa. Con hãy đến gần Mẹ, Mẹ sẽ làm cho con hiểu và cảm thấy những cái Mẹ đã hiểu và cảm thấy khi suy ngắm những điều mầu nhiệm về C. Giêsu.

6. — Đừng ra sức suy nghĩ luận lý nhiều: con hãy lấy đức tin, đức mến và cầu xin làm đủ.

Hãy tin! Nếu C. Giêsu đã phán điều nọ điều kia, lời Ngài ấn định mọi sự. Không cần phải biện lý nào khác, Ngài đã phán, tất phải thật, thật vô cùng: con hãy tin!

Có lẽ những người sống chung quanh con quả quyết trái hẳn thế, hay ít ra cách ăn nết ở của họ có vẻ như thế! C. Giêsu đã phán: con hãy tin. Người ta sẽ chết mà lời Chúa sẽ tồn tại đến muôn đời.

Tính đa cảm sẽ làm cho con thiên về phe người thế, hay ít ra làm cho con dửng dưng với lời Chúa dạy. Không hề gì: đây không phải là vấn đề cảm tình, nhưng là tin. Chúa Giêsu đã phán, con hãy tin.

Hãy kết hợp với Mẹ, con sẽ tin một cách tinh dòng và vững vàng hơn.

Con hãy giục lòng tin thật mạnh, Con hãy giục lòng tin mạnh, không phải để tự dụ chính mình con, nhưng để nhét chân lý vào tận đáy linh hồn con, để dễ thâu góp những kết quả cụ thể.

7. — Con hãy yêu ! Yêu chân lý vì C. Giêsu đã yêu nó ; yêu chân lý vì C. Giêsu đã dạy nó cho ta chỉ vì lòng yêu ta.

Nhất là con hãy yêu C. Giêsu và con hãy học ngày càng yêu Ngài hơn. Trong khi yêu Ngài hơn lên, con sẽ bắt chước được các tâm tình của Ngài cách hoàn toàn hơn, dù con không nghĩ đến sự ấy.

Con hãy đến với Mẹ, Mẹ sẽ dập tình yêu của Mẹ với của con, và Mẹ con ta sẽ yêu C. Giêsu cách nồng nàn và tinh dòng vô song.

8.— Con hãy cầu xin. Con hãy xin C. Giêsu phá tan lòng cứng rắn của con. Con hãy xin Ngài truyền sang con những ý tưởng cảm tình và ý muốn của Ngài.

9.— Trong các tâm tình của C. Giêsu, con hãy học nhất là tâm tình nào con thiếu hơn, hay con thích hơn, — hay cái tâm tình mà, sau một cố biến mới đây làm cho tâm hồn con phải lung lạc rối ren, và bởi đấy con biết con cần cái tâm tính ấy ngay bây giờ.

10.— Thay vì sách Phúc-âm, con có thể dùng một sách đạo khác, hay một bản kinh, hay một bài hát đạo. Nhưng con phải ra sức qui mọi sự về C. Giêsu, tin mọi sự, yêu và làm việc vì C. Giêsu.

11.— Con hãy dọn câu truyện với Chúa Giêsu bằng cách phòng trước những điều con muốn nói với Ngài và phải cầm trí hơn.

Bao giờ con cũng phải bắt đầu bằng sự xin Mẹ giắt con đến với C. Giêsu.

Truyện tàn, con hãy giốc lòng một điều có thể làm được, như Mẹ sẽ dạy sau.

12. — Suốt ngày, thỉnh thoảng, khi đi lại, lúc xong việc này bắt sang việc khác, con hãy cố nhắc lại cái ý tưởng đã làm cho con chú ý lúc truyện vãn với C. Giêsu, và con hãy giục lòng tin và cầu nguyện hợp với ý tưởng ấy.

13.— Ban nãy Mẹ đã bảo việc ấy rất cần cho những ai muốn học suy nghĩ như C. Giêsu, con đã bắt đầu lấy điều ấy làm thật chưa ?

Nếu con đã bắt đầu hiểu, con cũng phải biết không hề bao giờ con được bỏ việc nói truyện với C. Giêsu hằng ngày, bất cứ vì lẽ gì.

Con hãy định giờ rõ rệt để làm việc ấy, con hãy định cả quãng thì giờ con có thể dùng để làm việc ấy, rồi, dù thế nào chẳng kỳ, con phải cố giữ điều con đã định.

Nếu cần, con có thể rút ngắn thì giờ ấy lại. Nhưng đừng bỏ hẳn bao giờ.

Con đừng bỏ vì con chỉ có giờ rảnh lúc chịu lễ : con cứ chịu lễ, nhưng con hãy dọn mình và cám ơn bằng cách nói truyện với C. Giêsu.

Con đừng bỏ vì lẽ không bỏ nói truyện với C. Giêsu thì không có giờ đọc sách đạo. Con hãy dùng việc đọc sách đạo như bài dọn mình để nói truyện, nhưng con hãy lấy một vài phút nói truyện thẳng với Ngài.

Con đừng bỏ vì lẽ bận nhiều việc : càng bận con càng phải tự chủ lấy mình, mà cách tự chủ hảo hạng nhất là tự chủ trong Chúa. Những người đã làm được những việc giầu hậu, quả là những vị thánh đã kết hợp cùng Chúa hơn cả.

Con đừng bỏ vì trước con đã hèn nhát bỏ rồi.

Con cũng đừng bỏ vì thấy mình không có ý tưởng hay tâm tình gì cả ; ai sẽ làm cho con nên tinh sạch, ai sẽ chữa con, nếu chẳng phải C. Giêsu ? Con hãy cùng Mẹ đến gần Ngài.

14.— Hỡi con, con có hiểu lời Mẹ không ? Hoặc con sẽ ân cần cương quyết và kiên tâm làm việc Mẹ vừa dạy — như thế Mẹ sẽ biến hóa con trong C. Giêsu cách dễ dàng. Hoặc con không đủ can đảm làm việc ấy như muôn vàn người khác, như thế con

cứ ở hạng tầm thường, và Mẹ không thể dùng con để làm cái việc Mẹ đã dành cho con. Con hãy chọn.

Lời giáo hữu :

Lạy Mẹ con, con lấy danh dự mà thề, chẳng kỳ vì lẽ gì, con không hề bỏ việc truyện vãn với C. Giêsu và với Mẹ. Nhờ Mẹ hướng dẫn, con muốn luôn luôn chăm chỉ học đòi C. Giêsu.

CHƯƠNG IV.

Kẻ thù lớn với Chúa Giêsu trong mình con

Lời Đ. Mẹ :

Hỡi con, không phải chỉ nguyên biết ý tưởng của C. Giêsu đã đủ sống ngay được đúng tinh thần của Ngài. Đồng thời con phải chiến đấu và thắng dẹp các quân thù phản kháng với sự sống của C. Giêsu ở trong mình con.

Mà con phải biết quân thù nguy hiểm nhất lại chính là con.

Con chỉ muốn sống vì C. Giêsu, mà đồng thời con muốn theo các khuynh hướng do bản tính xấu xa của con. Con đừng nhầm : « không ai có thể làm tôi hai chủ. » Bao lâu tính tự nhiên con điều khiển con, C. Giêsu không thể ngự trị trong lòng con được.

Vậy luôn luôn con phải chiến tranh gắt gao với các tính tự nhiên ấy cho đến khi nó để cho C. Giêsu được hoàn toàn tự do hoạt động trong mình con.

2. — Thật là một điều kiện nặng nề, nhưng là một điều kiện không tránh được.

Biết bao nhiêu con Mẹ, xưa thấy đạo đức, quảng tâm, đã được chọn để nên thánh, để tung hoành hoạt động thu phục các người chung quanh ! Than ôi ! vì chúng không biết nhìn nhận tính tự nhiên thối nát của mình và không chiến đấu với nó ; nếu chúng không hư đi khốn nạn, — và đôi khi lôi theo vô số linh hồn khác — chúng cũng chỉ ở bậc tầm thường, và không làm nổi một phần trăm những việc lành mà đáng lẽ chúng phải làm.

3. — Vậy con phải học cho biết những xu hướng hư hốt của bản tính con. Nhiều lắm, vì nguyên-tội kèm với thói xấu di truyền hay các thói xấu chính con đã nhiễm phải, nó đã làm hỏng hết các việc của hồn xác con.

Nhưng con chớ bối rối vì thấy đông quân thù. Chúng tuân lệnh một tướng, mà, tướng thua, tức khắc cả đoàn phải tan tành, hay ít ra chỉ còn trương ra một sức phản kháng nhu nhược. Chính cái khuynh hướng mạnh nhất là cái con phải biết trước tiên. Khuynh hướng nào thế ?

4, — Tính khoe khoang ư ? Con có ham lời khen không ? Khi được khen, dù không đáng, con có sung sướng không ? Con có thích mơ ước những sự kỳ dị làm cho người ta phải để ý mà khen không ?

5. —Tính kiêu ngạo ư ? Con có lấy mình làm cao hay có bao giờ khinh dể người khác không ? con có kiêu căng, cứng cỏi với họ, con có giận dữ, nhất là giận dữ những ai không khuất phục con không ?

6. — Tính hay trạnh lòng ư? Con có cáu kỉnh vì những lời trách thực sự, hay vì những lời con tưởng là lời trách không? Khi người ta sơ suất, dù chỉ vô ý, con có tức tối không? Con có quen nghĩ đến những điều người khác đã lỗi với con không? Con có biết tha thứ cho họ không? Có bao giờ con chực bỏ việc lành vì người ta mất lòng con không?

7. — Tính ham hố ư? Con có tìm làm cho mình nên trọng không? Con ước ao sáng danh Chúa Giêsu hay vinh danh con? Có phải chỉ việc gì con được đứng đầu, con mới tận tụy, còn hễ việc gì con chỉ được cộng tác như một tên lính vô danh là con rút lui không?

8.— Tính ghen tị ư? Có phải khi người ta thành công hơn con, thì con không chịu nổi ư? Khi họ thất bại, con có mừng không?

9.— Tính nhẹ dạ ư? Con có chiều theo tình cảm không? Có phải khi thì nhiệt thành sẵn sàng hy sinh mọi cách, lúc lại

chán nản đến nỗi cái gì cũng dửng dưng ư ? Có phải con bắt tay làm nhiều việc, nhưng đố hề làm lọn việc gì không ?

10. — Tính nông nổi ư ? Có phải con sống theo các vật ở ngoài mình con ư ? Con có khó cầm trí không ? Đối với những điều can hệ, con có thận trọng đủ không ?

11 — Tính nhục dục ư ? Con có chiều chuộng cái xác con không ? Con có ra sức cho nó được hết mọi sự cần về thức ăn của uống, ngủ nghỉ, hay về những xu hướng đê hèn hơn nữa ư ?

12.—Tính lười lĩnh ư ? Con có sợ phải gắng sức không ? Con có bỏ xoài việc con làm không ? Khi phải hãm mình, dù ít vậy thôi con có rút lui không ?

13.— Tính ích kỷ ư ? Con chỉ nghĩ đến mình thôi ư ? Con có biết rằng người khác cũng có quyền lợi, mà nếu cần, con phải chịu thiệt chứ không được để cho họ phải bận lòng ư ?

14.— Cứ xét mình, con sẽ thấy dấu chỉ hầu hết các xu hướng hỗn độn của

con. Và chắc chắn trong mình con có mầm hết các xu hướng ấy ; nhưng không phải tính xấu nào cũng làm đầu cả.

Con coi xu hướng nào mạnh hơn cả và có hại nhất ? Khuynh hướng nào thường làm cớ cho con buồn phiền, hay làm cho con phải để ý đến hơn ? Khuynh hướng nào làm cho con khó tính, hay làm cho con vui mừng ?

Khi mơ ước, có phải con mơ ước được nổi tiếng, con mơ ước thù oán, hay con mơ ước muốn điều nhục dục ?

Những điều chia trí con thích hơn cả và con lấy sự bỏ nó đi làm khó, nó ở đâu mà ra ?

Cha mẹ quở trách con về điều gì ? Các thầy dậy, các bạn hữu, các người khác không bằng lòng với con, hay trách con về nỗi gì ?

Xu hướng nào làm cho con nói rằng : nếu tôi không thế nọ thế kia, tôi sẽ sống mình, vừa ý Chúa, đẹp lòng người ta hơn ?

15 — Con hãy thành thực trong việc xét mình, và con hãy xin ơn trên soi sáng.

Lấy một xu hướng nào trơ trơ hơn, nhưng ít thâm trầm hơn, hay lấy một xu hướng nào dễ khử hơn làm xu hướng mạnh nhất, thật là nhầm, — và dễ nhầm như thế lắm. Vì người ta rất thích nết xấu làm đầu, nó là một bạn đồng sinh, cùng được dạy dỗ chung, cùng sống chung và nó hằng làm cho được phỉ chí luôn. Thậm chí đôi khi người ta coi nó là một đức tính trọng nhất của mình. Mà chắc chắn ai cũng hay yêu mình, nhưng phải có can đảm yêu C. Giêsu hơn mình.

Con hãy cả gan lấy lòng thành thực nhận lấy cái điều con phải khử đi trong mình con vì lòng mến Ngài.

Con chớ sợ: từ bỏ một bụt hay hư, con sẽ được Chúa thật; chết cho tính hư của con, là con sống theo tinh thần C. Giêsu.

Lời giáo hữu :

Vạn tuế C. Giêsu! dù con phải thiệt mọi cách. «Ngài nên trọng hơn, còn tôi phải kém đi».

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE R.F. IMPRIMÉS

CHƯƠNG THỨ V.

Con hãy mặc lấy C. Giêsu Kito

Lời Đức Mẹ :

Hỡi con nhận biết quân thù lớn nhất của con là một việc khó: khử nó đi còn khó gấp nghìn. Một mình con, không làm nổi việc ấy; nhưng cứ ở gần Mẹ, con sẽ toàn thắng.

2. — Trước hết con hãy nhận rõ những cách thức mà khuynh hướng làm đầu quen biểu lộ ra; con hãy nhận rõ các hình thức của nó, hoặc rõ rệt, hoặc ẩn khuất; con hãy nhận ra các trường hợp nó quen làm hại con hơn cả.

3. — Rồi con sẽ chiến đấu với nết xấu, có thể theo hai chiến thuật.

Có người hết sức để ý dò xét các cách nết xấu làm đầu quen xuất hiện, rồi ghi lấy, đếm số, so sánh với nhau, và hàng ngày cố giảm bớt con số kia đi.

Nếu kiên tâm theo chiến thuật ấy, có thể trở nên nhiều hại và đôi khi mở đường

đến thất bại thê thảm. Vì bỏ ít lâu không dò xét các nết xấu có ý khử, để hành động về một điểm khác, thường thường người ta nhận thấy cái nết xấu kia vẫn còn, nhưng nó đã lấy một hình thức mới. Người ta đã ngắt những ngọn cỏ nhú lên khỏi mặt đất, nhưng vì không chịu đào dễ và giồng cây có ích thay vào, người ta thấy cỏ kia lại mọc lên um tùm chẳng kém gì trước.

4. — Mẹ dạy con một chiến thuật dễ hơn và hiệu nghiệm hơn nếu nó không thay thế được cái chiến thuật trên kia, ít ra nó sẽ bổ túc cái chiến thuật ấy.

Con hãy học trong C. Giêsu nhân đức trái nghịch hẳn với nết xấu làm đầu của con. Con kiêu ngạo ư? Con hãy suy đức khiêm nhường của Ngài. Con hay nóng giận ư? Con hãy suy ngắm đức hiền từ của Ngài. Con ích kỷ ư? Con hãy khen Ngài đã có ý quên mình và xả thân cho thiên hạ. Con mê xác thịt ư? Con hãy suy ngắm khổ hình của Ngài.

5. — Con hãy lợi dụng những cuộc truyện vãn với C. Giêsu để học trong Ngài cái tâm tình con còn thiếu. Con hãy xem C. Giêsu nghĩ gì, cảm gì, nói gì, làm gì. Con hãy yêu cái tâm tình ấy.

Rồi con so sánh với tâm tình của con.

Con hãy xin C. Giêsu và Mẹ biến đổi con nên Ngài.

Rồi con phải xem ban ngày con sống theo tâm tình của C. Giêsu là thế nào. Muốn vậy con làm 2 điều :

1·) Con sẽ tựa vào kinh nghiệm của sáng ngày hay ngày hôm trước mà phỏng đoán những dịp con sẽ chiều theo thói hư của con.

2·) Con sẽ định những lúc nào sẽ giục lòng tin, sẽ cầu nguyện tắt, có ý làm cho cái tâm tình của C. Giêsu mà con đang muốn tập đâm rễ sâu trong linh hồn con.

Bao giờ cũng thế, con phải dâng các điều con dốc lòng cho Mẹ, bằng không nó sẽ bâng quơ và vô hiệu. Những khi chịu lễ thật hay chịu lễ thiêng liêng, con hãy xin C. Giêsu làm cho con sống mật thiết với Ngài.

6. — Suốt ngày con hãy nhớ C. Giêsu hiền từ, khiêm nhường, nhẫn nhục, tùy theo cái tâm tình con muốn tập.

Con sẽ nhớ như thế, nhất là khi xu hướng xấu chực tồn tại trong linh hồn con. Thay vì gắng sức vật vã để chống cự với nó, con hãy bình tĩnh nhìn gương mẫu con : « Lạy C. Giêsu, phải địa vị con, Chúa sẽ nghĩ gì, Chúa sẽ làm thế nào ? Xin Chúa hãy đến làm cho con sống kết hợp với Chúa ». Và C. Giêsu sẽ lên tiếng khiến sóng đã rẫy lên, tức thì linh hồn con sẽ rất bình tĩnh.

7. — Cứ nhìn ngắm C. Giêsu và kêu xin Ngài đến trong con, dần dà con sẽ thoát được cái thói hư mà trước con rất thích, rồi trong mình con chỉ còn tâm tình của C. Giêsu thôi.

Nhưng con phải coi chừng : một quân thù có thể đột kích con chính lúc con nghĩ mình được yên. Thỉnh thoảng con phải tra xét, dù chỉ thoáng liếc mắt cũng đủ, hoặc nó có chực xuất hiện theo một mình thức nào mới không ?

8·—C. Giêsu đã dậy con phải bắt chước Mẹ ; nhìn ngắm tâm tình Mẹ. Về mỗi một nết xấu con định khử, hay về mỗi một nhân đức con định tập, hễ con tự hỏi : phải địa vị Mẹ, Mẹ đã nghĩ gì, cảm gì, làm gì, hay Mẹ sẽ làm gì ; cũng là con học biết C. Giêsu hơn và bắt chước Người cho đúng hơn.

Lời giáo hữu :

Lạy Đ. B. Maria, xin Mẹ dạy con về C. Giêsu, để con chỉ còn sống kết hợp với Người thôi.

CHƯƠNG VI

Ba phương thế để thành công

Lời Đức Bà Maria .

Hỡi con, muốn cho con được chóng biến hóa nên C. Giêsu, con phải có phương pháp. Mẹ sẽ chỉ cho con 3 phương tiện có thể giúp con trong việc ấy cách riêng.

2 — Kiểm soát hàng ngày.

Trước hết con hãy lấy một lúc để kiểm soát các việc thiêng liêng của con mà lấy

quãng gần trưa là hơn cả. Bấy giờ con hãy xét : sáng dậy con đã làm gì để sống kết hợp với C. Giêsu, để tập riêng tâm tình nào của Ngài và con định làm gì cho đến hết ngày hôm ấy để sống kết hợp với sự sống của C. Giêsu.

Chiều tối, trước khi đi ngủ, con hãy soát qua lại ngày hôm ấy xem ngày mai con phải tránh điều gì, hay phải làm việc gì để hôm sau được tốt hơn.

3 — Con hãy hết sức chú ý 2 điều này :

1·) Như Mẹ đã cắt nghĩa, mỗi khi con thấy tính hư của con thò ra, con đừng chú ý tính đã lỗi mấy lần, cho bằng chú ý xem nếu phải địa vị con, C. Giêsu đã nghĩ gì, cảm gì và làm thế nào ; và con phải định trước, sau này gặp những trường hợp như thế con sẽ làm cách nào để bắt chước tâm tình của C. Giêsu.

2·) Khi kiểm soát như thế, con hãy nói truyện với C. Giêsu và với Mẹ, như thế con sẽ thành công hơn là điều tra một mình về việc thiêng liêng của con. Con hãy kể lại cho C. Giêsu và cho Mẹ những kết quả

cũng như những thất bại của con, con hãy dâng điều con dốc lòng cho Ngài và cho Mẹ, con hãy xin Ngài và Mẹ giúp con để con sống kết hợp với Ngài cách hoàn toàn hơn.

4.) Dốc lòng lại.

Đây là cách thứ hai để tiến hành gấp rút việc làm cho con nên giống C. Giêsu.

Con hãy ngừng việc sáng chiều mỗi buổi một hay hai lần ngắn vậy, tùy như việc con làm thuận tiện thế nào.

Những lúc ấy con hãy cầm trí lại, liên lạc mật thiết với C. Giêsu và với Mẹ, dù chỉ thấy lòng trông cậy kính mến mà đọc tên Ngài và Mẹ cách thong thả cũng được.

Rồi, con hãy xoát xem : từ lần dốc lòng trước, con đã làm gì để bắt trước C. Giêsu, và con hãy định trước sẽ làm gì cho đến lần dốc lòng sau.

Như thế, trong khi cố gắng, con vẫn được thong thả bình tĩnh, và kết hợp với C. Giêsu và với Mẹ ngày càng thêm chặt chẽ.

5. — Cấm phòng.

Sau hết, đôi khi con phải dùng quãng thì giờ dài hơn để mưu ích cho linh hồn con.

Hằng năm con hãy lo cấm phòng lấy vài ngày, con hãy lấy những giờ rỗi mà ở thân mật với C. Giêsu và với Mẹ hơn. Lúc ấy con suy lại những điều Mẹ vừa dạy con, con hãy xét lại, sao năm vừa qua con không tấn tới hơn nữa, và muốn cho năm sắp đến được tấn tới hơn, con sẽ dùng cách nào.

6. — Mỗi tháng, phần nhất là con chọn ngày thứ bẩy hay chủ nhật đầu tháng, con hãy lấy một phần giờ rỗi mà suy trước mắt Mẹ con đã tấn tới đến đâu, và con hãy chọn những điều dốc lòng hiệu nghiệm hơn trong tháng trước.

7. — Hằng tuần, vào ngày nhất định, con hãy tìm một lúc để cùng Mẹ soát lại những cố gắng của con trong tuần vừa qua và để sửa soạn những điều cố gắng mới cho tuần sắp tới.

8. — Trung thành giữ những điều ấy thật là bó buộc. Nhưng nếu con thích, con sẽ lấy điều bó buộc ấy làm quí và dễ vì nó giúp con hằng thêm lửa mến.

CHƯƠNG VII

3 Tâm tình cơ bản

Lời Đức Bà Maria:

Hỡi con, những phương thế bề ngoài Mẹ đã chỉ cho con chỉ sinh ích cho con, nếu con có kèm theo những tâm tình sâu sa bề trong. Cùng những việc giống nhau dẫn những linh hồn nầy lên bậc thánh, nhưng lại để yên những linh hồn kia tầm thường.

« Chính tinh thần làm cho sống.» Con nghe xem cái tinh thần ấy đòi con làm gì ?

2.– Trước hết : bỏ mình.

Cần phải bỏ mình mới chiến đấu gắt gao với tính xấu làm đấu được.

Cần phải bỏ mình mới từ bỏ mọi sự để khỏi ngăn trở việc C. Giêsu làm trong con được.

Cần phải bỏ mình mới cố gắng bắt chước tâm tình C. Giêsu được.

3.— Nếu hiếu thảo với Mẹ chỉ ở tại kêu cầu Mẹ, hát khen Mẹ và vui sướng trong Mẹ, con không cần phải bỏ mình.

Nhưng sự hiếu thảo ấy phải đưa đến chỗ làm cho con nên giống C. Giêsu, và việc ấy chỉ làm được khi con đã bỏ mình cho hoàn toàn.

Con không thể làm tôi hai chủ. Chủ, là chúa Giêsu hay con. Con phải chọn.

Mẹ có thể giúp con bỏ mình, nhưng không thể tha thứ cho con khỏi bỏ mình.

4.— Sự bền chí.

Mẹ dễ tìm được 100 linh hồn một lúc sốt sắng sẵn sàng hy sinh đến bậc anh hùng hơn là tìm được 1 linh hồn có thể bền chí trong những cố gắng thường ngày để trung thành giữ những điều dốc lòng.

Biết bao lần con chực bỏ việc này việc nọ Mẹ đã soi cho! Con hãy hết sức trung thành.

Nếu hôm nay con bỏ một việc vì một lẽ đích đáng, mai con sẽ bỏ việc ấy bất cứ

vì lẽ gì, rồi con sẽ bỏ hẳn dù chẳng có lẽ gì.

Nếu cần, con hãy rút ngắn lại, nhưng đừng bỏ bao giờ. Có thế mới thành công được.

5.— Sau hết và nhất là : lòng Quảng đại.

Có hai cách quảng đại.

Cách thứ nhất là không ngần ngừ dâng cho C. Giêsu các sự Ngài đòi, dâng cả những sự tuy không buộc, nhưng nó làm hài lòng Ngài.

Đó chính là cách quảng đại Mẹ con đã thực hiện, và các linh hồn thánh thiện đã theo nhiều ít tùy từng linh hồn. Con cũng phải hết sức theo như vậy.

6.— Cách thứ hai là sửa lại các sai lỗi và trễ nải của con.

Hễ con đã nhỡ bỏ một việc gì, để bù lại, con hãy dâng một việc cố gắng đặc biệt mà con sẽ không làm nếu con không có gì phải sửa lại. Trong việc ấy con hãy giục lòng mến hết sức, đến nỗi, phạt tạ xong, con mến C. Giêsu như đã không làm

phiền lòng Ngài, và có khi lại mến Ngài hơn khi không có làm phiền lòng Ngài.

7 — Những linh hồn bình thường và những linh hồn thánh thiện không khác nhau vì những linh hồn kia đã phạm tội, còn những linh hồn này không hề phạm tội, — vì linh hồn nào cũng phạm tội, — nhưng khác nhau vì những linh hồn kia chỉ nguyên nhận biết tội lỗi mình, còn những linh hồn này ra sức mến C. Giêsu và hết sức bù lại khi trước đã không mến Ngài.

8. — Con hãy phạt tạ nhất là vì đã bỏ, hay thờ ơ việc nói truyện với C. Giêsu, vì đã bỏ không nhắc lại những điều đã giốc lòng, vì đã bỏ xét mình, vì đã bỏ việc cấm phòng.

9.— Con hãy phạt tạ càng sớm càng hay. Thường thường một việc có ý phạt tạ mà làm ngay, tuy ngắn thôi, vẫn có giá trị hơn một việc có ý phạt tạ lâu giờ nhưng mãi về sau mới làm.

10. — Con có muốn biết trong việc phạt tạ con phải làm gì không? Mỗi khi

đã bỏ việc hay đã sơ sài, con hãy hỏi Mẹ, rồi Mẹ sẽ dạy con làm cho mọi sự lỗi ấy thành một « lỗi phúc ».

Con hãy nghe rõ điều này : nếu con biết bền chí quảng đại như thế, mặc dầu những lỗi và khuyết điểm của con, mặc dầu những chước cám dỗ và tính yếu hèn của con, Mẹ hứa làm cho con thành một thánh nhân và một tông đồ.

Lời giáo hữu.

Lạy Đức bà Maria, cả sức hoạt động của con, cả thời giờ của con, cả mình con đều thuộc về Mẹ. Khi con chực hèn nhát xin Mẹ nhắc nhớ cho con nhớ con đã hiến mình cho Mẹ, và xin Mẹ làm cho con quảng đại như các thánh.

CHƯƠNG VII

Bí quyết của thành công

Lời Đức bà Maria

Hỡi con, con có giữ điều kiện này, là theo lời Mẹ chỉ bảo, thì những việc lành

và những tâm tình Mẹ đã khuyên con tập mới làm cho con nên giống C. Giêsu.

Chúa Giêsu đã bảo con điều ấy : Đấng đặt Mẹ làm Mẹ Con một Mình đã muốn : nếu không nhờ Mẹ, không một ai nên giống Con một Ngài được.

2. — Đôi khi lòng sốt sáng của con nguội đi : các việc đạo trở nên nặng nề, con chỉ còn tấn tới ít vậy ; rồi ngừng không tấn tới gì nữa ; rồi ra sút kém. Con cố sức để tấn tới nhưng vô hiệu, sau hết con ngã lòng. Căn cớ sự nguội lạnh ấy ở đâu ? Dùng thuốc gì mà trừ nó ? Con không biết được.

Con phải biết căn cớ thứ nhất và hằng thấy luôn, ấy là sự kết hợp với Mẹ đã ra hững hờ, và bài thuốc thứ nhất bao giờ cũng là phải làm việc dưới quyền hướng dẫn của Mẹ.

Không có Mẹ, con không thành công được : Có Mẹ, con không thể nào thất bại.

3. — Con muốn các sự gắng gỏi của con có kết quả ư ? Mẹ nhắc lại điều Mẹ đã

từng bảo con, để con hiểu rõ sự can hệ của nó: con phải trình bầy với Mẹ hết các ý định của con, và hằng lấy danh Mẹ mà làm việc.

Mỗi khi con dốc lòng một điều, con hãy hỏi xem Mẹ muốn cho con làm gì và con hãy nói với Mẹ điều con định làm.

4. — Chắc chắn Mẹ sẽ không hiện ra mà trả lời cho con. Nhưng nếu khi đến với Mẹ, con hết lòng trông cậy và sẵn lòng theo ý Mẹ, thường con sẽ hiểu Mẹ ưng điều con quyết định hay không. Nếu Mẹ ưng, con hãy giao điều quyết định ấy cho Mẹ, để Mẹ giúp con thực hiện. Nếu không, con hãy cầu nguyện và trình với Mẹ một điều dốc lòng sác đáng hơn, Mẹ mới có thể ưng chuẩn được.

5. — Miễn là con thành thực chờ Mẹ trả lời và không theo tính hấp tấp tự nhiên trong khi làm việc, không lẽ nào con cứ hỏi ý Mẹ như thế lâu ngày, mà không nghiệm thấy: nay chỉ trong vài ngày con đã tấn tới hơn mấy tháng xưa, và nếu

trước mỗi việc con làm, con trung thành nhớ xin Mẹ, Mẹ sẽ hướng dẫn con luôn. Mà Mẹ chỉ có thể dìu dắt con tới một mục đích là Chúa Giêsu, C. Giêsu đã nên nguồn sống của con.

Lời giáo hữu :

« Lạy Đ.B. Maria, Mẹ chỉ bảo đàng lành, xin Mẹ soi sáng con, dìu dắt con, và giúp con bây giờ và mọi lúc. Amen ».

QUYỂN IV

Lính của Mẹ

CHƯƠNG I

Sứ mệnh của Mẹ và của con.

Lời Đ. B. Maria :

Hỡi con, con hãy lắng nghe điều Mẹ sắp nói, và con hãy cố sức hiểu điều ấy.

Mẹ có một điều mầu nhiệm phải tỏ cho con, một điều mầu nhiệm có hệ đến cả hai Mẹ con ta.

2.— Khi báo tin Con Thiên Chúa muốn bởi Mẹ mà sinh ra, đồng thời Thiên thần Gabriel cũng báo tin Con Thiên Chúa thành con Mẹ sẽ gọi là Giêsu hay là đấng Cứu thế ; và Mẹ hiểu ngay là Đấng Cứu Thế muốn cho Mẹ cộng tác vào việc cứu rỗi. Mẹ nhận thấy : bằng lòng cộng tác vào việc Chúa đề nghị, tức là Mẹ bằng lòng cộng tác vào ần lý Ngôi Hai giáng trần và ần lý Cứu thế.

Mẹ đã tỏ ý ưng thuận.

Từ đấy cho đến hơi thở cuối cùng của C. Giêsu, Mẹ đã hợp sức với Ngài để thi hành công cuộc cứu rỗi nhân loại : Mẹ đã cung cấp bản thể của lễ vật, Mẹ đã huấn luyện lễ vật ấy có ý để tế lễ, Mẹ đã hợp lời cầu nguyện và những khổ não của Mẹ với lời cầu nguyện và khổ hình của Ngài, Mẹ đã hợp ý với Ngài và Mẹ đã dâng Con Mẹ làm của lễ trọng nhất dâng kính Đ. C. Cha ; C. Giêsu là Đấng Cứu Thế, Mẹ là Đấng Đồng Cứu Thế.

3.— Mà con phải hiểu rõ điều này : một khi Chúa đã giao phó thiên chức gì cho ai, Ngài không trừu lại, và ơn Ngài đã ban tay mặt, Ngài không rút lại tay trái. Mẹ đã cộng tác với Con Mẹ ở Na-gia-rét và trên núi Gon-gô-ta, Mẹ còn phải cộng tác cho đến tận thế.

Ngày Ngôi Hai giáng trần, Mẹ đã ban C. Giêsu cho tất cả thế giới, Mẹ phải ban Ngài cho từng người một mãi về sau. Cộng tác với C. Giêsu trong sự cứu thế, Mẹ còn phải cộng tác trong việc phát ơn cứu thế

cho từng linh hồn. Vì việc cứu thế chưa xong : trên núi Gon-gô-ta đã lập công cho các linh hồn được rỗi, nhưng còn phải phát ơn ấy cho từng người cứ lần lượt sinh ra.

Đó là sứ mệnh Mẹ phải làm cho đến tận thế. Mẹ đã hợp với C. Giêsu mà cứu thế các linh hồn ; Mẹ lại phải cùng với Ngài làm cho các linh hồn trở lại và nên thánh.

4.— Mà có thể thế khác được không ? Lúc nên Mẹ C. Giêsu, Mẹ cũng đã nên Mẹ hết những ai sẽ nên em Ngài. Mẹ chẳng phải săn sóc đến mạng sống và ơn rỗi của các người mà Mẹ đã sinh ra như Mẹ thật ư ?

5.— Ngày Mẹ lên giời, Chúa đã ủy cho Mẹ một sứ mệnh tông đồ, con biết rồi. Một sứ mệnh tổng quát, y như việc đồng cứu thế và chức làm Mẹ hết các linh hồn.

6.— Mẹ là Nữ-vương các tông đồ. Mà Mẹ là Nữ-vương các tông đồ, không phải nguyên vì Mẹ đã dấu yêu săn sóc các tông đồ đầu tiên như một người Mẹ, hay vì Mẹ

đã xin cho các đấng kế vị các tông đồ được thành công nhiều, cũng không phải vì nếu không có Mẹ bầu cử, các đấng ấy không thể làm ích gì cho các linh hồn, nhưng vì việc tông đồ của các đấng ấy là tham gia một phần vào việc tông đồ toàn phần Chúa đã ủy cho Mẹ trước hết.

7.— Việc tông đồ là một chiến đấu. Mẹ phải giằng từng linh hồn cho khỏi tay Satan mà đưa về cùng C. Giêsu và Đ. C. Cha.

Lúc đứa dỗ dành đánh lừa được nguyên tổ ta, Chúa đã nói trước nó sẽ bại trận : « Ta sẽ đặt mối thù giữa mày và người đàn bà, giữa dòng dõi mày và con cháu Bà ấy. Bà ấy sẽ đạp dập đầu mày ».

Mẹ đã đạp dập đầu nó từ lúc Mẹ bầm thai không mắc nguyên tội. Nhưng thắng trận lần ấy chỉ là khai mào cho một loạt vô số những thắng trận khác. Mẹ còn phải đạp dập đầu nó cho đến tận thế. Mẹ là thù địch số một của nó, Mẹ đáng rụng rời hơn một đạo binh đã giàn trận.

8. — Trong cuộc chiến đấu cho các linh hồn Mẹ đã làm cho nó phải bại trận ngay từ lúc mới có Giáo-Hội. Từ đầu Giáo Hội, Mẹ đã phá hủy các bè rối ở khắp thế giới và Mẹ đã đem vô số tội nhân về đàng rỗi.

Mà Chúa đã muốn cho công cuộc chinh phục của Mẹ ngày càng nên rõ rệt, và Chúa cũng muốn thời nay mọi người càng thấy rõ điều ấy hơn bao giờ hết.

Hình như Sa-tan chiếm phần thắng trong thế giới, con đừng sợ: chính vì quyền hành nó ngày càng tăng, mà Chúa cũng muốn cho Mẹ đạp dập đầu nó cách công khai. Vô số những cuộc thắng trận đã dành cho Mẹ. Nước Mẹ phải thành lập trong khắp thế giới để nước Con Mẹ bành trướng rộng rãi hơn.

Con đã không nhận thấy điều này, là từ khi công bố ơn Mẹ đã bầm thai không mắc nguyên tội, từ lúc công bố ẩn lý về lần đầu tiên Mẹ thắng hỏa ngục ấy, C. Giê-su đã được người ta biết hơn và tôn thờ hơn ư? Con đã không thấy: tự ngày ấy

phép Thánh Thể, Lái Tim C. Giêsu, chức vua của Ngài, đã được người ta sốt sáng tôn sùng như chưa từng thấy trong các thế-kỷ trước ư? Nước Ngài phải bền bỉ vô hạn như lời thiên thần Gabriel đã nói tiên tri với Mẹ, nhưng bây giờ cũng như bao giờ hết, chính Mẹ phải ban nhà Lãnh Đạo cho thế giới.

Thời kỳ cuối cùng của Giáo Hội, chính phải là thời kỳ của Mẹ. Người ta sẽ thấy Mẹ làm những sự lạ, và người ta cũng sẽ thấy những sự lạ làm vì danh Mẹ. Người ta sẽ thấy Giáo-Hội được phần thịnh và có một sức chinh-phục chưa từng có. Người ta sẽ thấy C. Giêsu cai-trị những số người rất đông, mà ngày càng đông, và người ta cũng thấy chính những tay đã cực lực công kích Ngài lại tung hô Ngài.

10. — Đó là phần của Mẹ trong ần lý cứu thế, đó là điều Mẹ muốn tỏ ra cho con.

Đây là phần của con.

Chúa đã định cho người ta cộng tác vào việc thương yêu của Ngài, và Chúa muốn cho việc thành tựu nhiều ít tùy như các người ấy trung thành với ơn kêu gọi của mình mà Chúa muốn cho một số ít người cộng tác riêng.

Cho được tiếp tục ở dưới đất sứ mệnh Đ. C. Cha đã giao cho, C. Giêsu muốn cần đến sự cộng tác của các tông đồ và các đấng nối quyền các đấng ấy. Mẹ cũng thế : cho được làm lọn cái sứ mệnh chinh-phục trong thế-giới, Mẹ cần phải có những tay phụ tá và quân binh.

Bao giờ người ta mới xem thấy những sự lạ Mẹ đã bảo trước ? bao giờ các con Mẹ mới hiểu cái chức vụ tông đồ của Mẹ và bằng lòng chiến đấu bên Mẹ, chiến đấu theo lệnh của Mẹ ?

11. — Phần con đã hiểu chức vụ ấy rồi. Con có muốn làm lính của Mẹ không ? con có muốn giúp Mẹ giật các linh hồn khỏi tay Satan mà đem về cùng C. Giêsu không? **Con có muốn được tham dự vào cuộc toàn thắng đã dành cho Mẹ không ?**

Theo chân Gương Thần của con, con đã dâng hết mình cho Mẹ, con đã dâng cho Mẹ xác con, hồn con, các việc con làm. Lúc này con hiểu Mẹ dùng con, dùng sức hoạt-động của con để làm gì, con có rút lời dâng lại không ?

12. — Trong tình hiếu thảo con đối với Mẹ, trước đây con chỉ như một đứa con ngồi trên đầu gối Mẹ mình. Bây giờ Mẹ đem con ra chiến-trường. Có phải C. Giê-su chỉ là Con Mẹ trong nhà Na-gia-ret thôi ư ? Ngài đã chẳng nên con Mẹ cốt để nên Đấng cứu rỗi loài người đấy ư ?

Phần con cũng đã được Ngài gọi làm con riêng Mẹ để con cũng thành người cứu các linh-hồn. Chỉ có 2 đường : con sẽ làm tông đồ hay con từ chối không muốn làm con riêng Mẹ.

Lời giáo hữu :

Lạy Đ. B. Maria, con thuộc cả về Mẹ, hết mọi sự của con điều thuộc về Mẹ. Con muốn làm việc chiến đấu, chịu khổ và chết vì Mẹ và theo lệnh của Mẹ. « Nữ tướng Maria » sẽ là khẩu hiệu chiến-đấu của con.

CHƯƠNG II

Lửa thánh

Lời Đ. B. Maria :

Con đã quyết làm tông đồ của Mẹ, nhưng con tự hỏi : ở địa vị con, con sẽ làm tông đồ thế nào được. Nếu con không là linh mục, con không được phép giảng.

2. — Con hãy trông quanh mình con. Con không thấy những tay truyền bá các thuyết rối loạn xỉ lượt nối rõi nhau trong thế-giới và chỉ trong vài năm, đã có hàng triệu đảng viên ư ? Họ có chịu chức linh mục không ? Ai đã cho phép họ giảng. Cho được đạt đích, nhiều người đã phải chịu chế riễu, bách hại, tù ngục, đôi khi lại chịu thiêu hay chịu chém. Nhưng họ tình nguyện làm tông đồ nhiệt thành của một lý tưởng, một chước đối Sa-tan đã bày ra — mà họ cũng thành công.

Phần con, làm tông đồ của C. Ki-tô và của Mẹ Ngài, con lại tự hỏi con sẽ làm thế nào mà thành công được ư ?

3. — Con đừng cãi rằng : các tay gieo tà thuyết dễ thành công, vì muốn được thiên hạ hoan nghênh, chỉ cần phải tô bốc dục vọng của họ. Con có những phương pháp mãnh liệt hơn để thành công : cho được làm cho các nguyện vọng sâu sa của chúng sinh được thỏa mãn, con đã có đạo thuyết chân thật để giải phóng, con đã có một đạo thuyết hạnh-phúc để làm cho chúng sinh được phỉ nguyền, con đã có một đạo thuyết về Thiên Chúa người ta chưa biết mà ai nấy đều hết sức mong ước ; đã có sức Chúa vô cùng mạnh mẽ nâng đỡ con.

4. — Những người giảng đầu tiên về C. Kitô cho dân Do-thái và cả dân ngoại các vị ấy có tô bốc dục vọng của họ không? các vị ấy đã chẳng buộc các môn đệ phải hãm mình khắc khổ, và sẵn sàng chịu bách hại, tù ngục, chịu gươm chém lửa thiêu ư? Thế mà chẳng mấy chốc các

vị ấy đã làm cho vô số người trở lại. Đó là vì lửa thánh tông đồ cháy trong các vị ấy?

Chớ gì lửa ấy cũng cháy mạnh như thế trong các người nối vị các đấng ấy! Nếu vậy danh Con Mẹ đã được rao giảng cho hết các chúng sinh từ bao thế kỷ nay rồi!

5. — Chính lửa ấy là lửa con phải róm trong linh hồn con. Làm thế nào?

Con đến đây theo Mẹ lên núi Gon-gô-ta. Con hãy đứng bên Mẹ trước mặt C. Giêsu chịu đóng đanh. Con hãy trông Ngài rùng mình vì những hình khổ dữ dằn, nhất là con hãy nhìn linh hồn Ngài phải cơn hấp hối nghìn lần kinh khủng hơn. Cái gì đã làm cho Ngài đầy nỗi ưu sầu vô hạn như thế? Một phần lớn là tại xem thấy những người mà Ngài đã đổ máu để cứu lại không được nhờ bởi khổ hình của Ngài. Những ai không được nhờ, chắc-chắn là vì họ từ chối ơn Chúa, nhưng cũng vì kẻ phải tiếp tục việc cứu rỗi không để ý gì đến việc ấy cả?

6. — Con hãy nghe, C. Giêsu lên tiếng phán : « Này Bà, kia là con Bà ; — kìa là Mẹ con ». Ngài phán với Mẹ và với con đấy.

Ớ con, con hãy suy cho thấu Mẹ sầu khổ đến mực nào. Sao Mẹ phải khổ cực đến thế ? Vì những hình khổ nó hành hạ xác C. Giêsu, và nhất là vì cơn hấp hối linh hồn Ngài phải chịu. Vì cùng với Ngài, Mẹ nhìn thấy vô số những người Mẹ đã sinh ra phải trầm luân.

7. — «Này bà : kia là con bà : Nó sẽ giúp Bà cứu các con Bà, không có nó, các con Bà sẽ phải trầm luân đời đời. Nó sẽ dìu các con lạc ấy về với Bà, nó sẽ giúp Bà trong sứ mệnh tông đồ của Bà, và sẽ yên ủi hai Mẹ Con ta ».

Con đã hiểu những khát vọng của Chúa Giêsu chưa ? Chớ gì thảm kịch núi Gon-gô-ta hằng ám ảnh và theo rõi con luôn : Chớ gì tiếng C. Giêsu hấp hối, chớ gì tiếng rên rầm của Mẹ con đêm ngày hằng văng vẳng bên tai con : Lúc ấy con sẽ biết làm tông đồ.

8. — Con hãy nghe thêm ! « Anh khát ! Anh khát trong thân Anh ! Anh khát nhất là trong trái tim. Em là người thay anh cạnh Mẹ Anh, em có thể cho Anh những linh hồn đó không ? »

Lời giáo hữu :

Lạy Mẹ, xin làm cho không bao giờ con quên được ba mối tình yêu của con là C. Giêsu, Đ.B. Maria và các linh hồn.

CHƯƠNG III

Làm tông đồ bằng lời cầu nguyện

Lời Đ.B. Maria :

Hỡi con, con có biết rằng trong bất cứ trường hợp nào, con có một võ khí cực kỳ linh lợi để làm việc tông đồ, ấy là sự cầu nguyện không ?

Chắc chắn là con tin có thể cầu nguyện mà làm cho người ta được rỗi, cũng như giảng vậy. Con công nhận : cầu nguyện là việc của ông già bà lão, của những người

ốm yếu, và của hết những ai không có thể đảm đang những việc giảng đạo bề ngoài, họ cầu nguyện bù và lấy thế làm yên ủi.

Nhưng con chưa hiểu tí gì về sức thần hiệu của lời cầu nguyện trong việc tông đồ.

2. — Cầu nguyện không phải là một kế thay cho việc tông đồ, mà thần hiệu hơn các việc bề ngoài đến vô hạn.

C. Giêsu đã giảng đạo 3 năm, nhưng trước Ngài đã cầu nguyện 30 năm, và trong 3 năm giảng đạo công khai, không những nhiều khi Ngài cầu nguyện suốt đêm, mà, đang lúc Ngài giảng dạy dân chúng, tận đáy linh hồn, Ngài hằng nói truyện với Đ.C. Cha.

Mẹ đã cộng lực với Ngài trong việc cứu rồi thế giới. Mẹ không có giảng giải, không cai trị Giáo Hội, không làm phép lạ ; nhưng Mẹ đã cầu nguyện và chịu khó.

Và, như Mẹ, thánh Giuse cũng đã cầu nguyện và chịu khó : mà tuy không có

qua một lời nào Ngài đã nói được ghi vào sách, Ngài đã làm cho nhiều người trở lại hơn Gioan, Phêrô và Phao Lồ.

Con hãy nghiền ngẫm hạnh các tông đồ: những vị tông đồ cả đều là những đấng đã cầu nguyện nhiều.

3. — Khốn cho vị tông đồ không cầu nguyện! như kèn vang, mã la inh ỏi, tông đồ ấy sẽ hao mòn, mỏi mệt, và có lẽ sẽ hư đi mà không sinh ích gì cho các linh-hồn. Mà hoặc xem ra hoạt động của các vị ấy có làm ích gì cho các linh hồn, sở dĩ có những ích ấy, là bởi lời cầu xin của một linh hồn khác mà vị tông đồ kia không biết đến, — một linh hồn tự quên mình, — mà vị tông đồ cũng chẳng được thưởng gì về những việc ấy.

4. — Con chưa nhận thấy không lẽ nào có thể thế khác được ư? Làm cho một linh hồn trở lại, làm cho linh hồn ấy nên thánh và được rỗi, là một việc siêu nhiên: có thể lấy thiên nhiên mà tạo thành siêu nhiên được không?

Siêu nhiên là quả của ân sủng, mà ân sủng là quả của lời cầu nguyện. Càng cầu nguyện, càng sinh nhiều quả thiêng liêng.

5. — Chúa muốn cho các việc ở trong phạm vi của nó, cũng như Ngài dùng dấu bên ngoài để sinh ơn trong các phép bí tích. Nhưng cũng như tự bản tính nó, các ngọn sông của biển cả không rửa được linh hồn một đứa trẻ, các việc bề ngoài cũng không có sức làm cho một người trở lại và nên thánh. Phải có lời thầy cả kèm theo việc đổ nước trên trán đứa trẻ sơ sinh ; lời tông đồ cầu nguyện phải kèm theo việc làm bề ngoài.

Những khi không hoạt động được, lời cầu nguyện có thể thay thế được ; cũng như khi không làm được phép rửa tội bằng nước, phép rửa tội bởi lòng ước ao có thể thay được.

6. — Chúa không có phép vô cùng ư? Ngài chẳng dùng vô số cách cho các linh-hồn được rỗi ư ? Ngài có thể làm cho một lời rất thường sinh kết quả lạ lùng ; Ngài

có phép làm cho một lời đã đọc hay nghe nói, — có khi một lời hiểu nhầm nữa, — hay một tai biến bất ưng, một biến cố hết sức tầm thường nên một bài học làm cho rạng rũa, làm cho động lòng và làm cho trở lại ; Ngài cũng có phép dùng cả quân thù của Ngài để thi hành những ý định của lòng từ bi Ngài. Người ta đã sai tiên tri Balaam đến để nguyền rủa dân Israël, mà thay vì nguyền rủa, ông đã chỉ nguyên chúc phúc.

Việc tông đồ không thiếu việc bề ngoài, nhưng chính là thiếu lời cầu nguyện.

7. — Con đã hiểu bài này chưa ?

Nếu con đã hiểu rồi, con có cố gắng làm tông đồ bằng lời cầu nguyện hơn là bằng việc bề ngoài không ?

Khi con định chinh phục một linh hồn, con nghĩ cách thức phải theo, những điều phải nói, là phải ; nhưng con có chịu khó cầu nguyện hơn không? Và con có trông việc con được thành công bởi con cầu xin hơn là bởi tài ba hay tài khéo khuyên của con không ?

8. — Hãy cầu nguyện, cầu nguyện và ra sức cầu xin nhiều cho các linh hồn trở lại và nên thánh.

Mỗi khi cầu nguyện, mỗi lần chịu lễ, con hãy thêm một ý tông đồ vào.

Con hãy hóa các việc con làm, các đau khổ con chịu thành lời cầu nguyện và nhờ Mẹ dâng cho Chúa với một mục đích riêng như ý Mẹ.

Con hãy dâng những sự ấy với các lễ sẽ làm, các tràng hạt sẽ lần suốt ngày trong cả thế giới.

Con hãy xin các thày dòng, các bà dòng chuyên cầu nguyện, và hết các linh hồn khiêm nhường và có lòng trông cậy, cầu nguyện cho con, các vị ấy có thể cầu nguyện mà giúp con nhiều lắm. Nhất là con hãy bảo các bệnh nhân và các linh hồn đau khổ cầu nguyện, vì lời cầu nguyện và những hy sinh của các linh hồn hầu chắc có thần lực.

9. — Con hãy cầu cho cha mẹ con và hết các người thân thiết của con,

Con hãy cầu cho Giáo Hội, cho Đức Giáo Hoàng, các Giám mục, các thày cả và các người giảng đạo, các vị tông đồ.

Nhất là con hãy cầu xin cho những ai muốn hợp thành hàng ngũ dưới cờ Mẹ như con, để cho nước Mẹ lan rộng, có ý mở lối cho nước C. Giêsu được bành trướng.

Con hãy cầu cho những người đáng lẽ con phải cầu cho để bù lại thái độ hờ hững trước kia.

Con hãy cầu cho những người con sẽ gặp hôm nay, để con có thể làm cho họ hết các ơn con phải làm cho họ.

10. — Trước khi làm việc, con hãy cầu xin Chúa ban cho hết các kết quả Ngài mong đợi. Khi thấy việc khó, con hãy cầu xin để lời cầu nguyện bổ túc nỗi bất lực của con. Lúc thấy dễ, con hãy cầu nguyện, sợ rằng tựa vào tài tự nhiên của con, con chẳng sinh được quả gì thiêng liêng.

Giữa lúc làm việc, con hãy cầu xin để Chúa tiếp tục dùng con mà làm việc.

Làm xong, nếu thành công, con hãy cầu xin để cám ơn Chúa; hoặc như thất bại, con cũng cứ cầu nguyện để Chúa mưu ích cho, — vì Chúa càng ép con cầu xin, là dấu Ngài càng muốn cho con thành công nhiều.

Lời giáo hữu :

Lạy Mẹ, suốt đời Mẹ hằng cầu cho Đ. C. Cha được cả sáng, Mẹ hằng cầu cho sứ mệnh của Đ. C. Con và cho các con Mẹ được rỗi, xin Mẹ dạy con cầu nguyện.

CHƯƠNG IV

Đau khổ để giải thoát nhân loại

Lời Đ. B. Maria :

Con hãy nghe và hiểu. Mẹ muốn dạy con một điều mà con càng nghĩ con hiểu đã từ lâu, thì con lại càng khó hiểu : đó là sự rỗi bởi đau khổ mà ra.

Những ai chuyên việc tông đồ điều biết trong việc cứu rỗi các linh hồn, đau khổ

đóng một vai chính ; bởi khổ hình và chịu chết mà C. Giêsu đã giải phóng thế giới ; và cho được nên Đấng Đồng Cứu Thế, Mẹ đã phải nên Mẹ sầu bi, và các vị Tông Đồ Cả điều đã chịu cực lớn lao.

Có người khi gặp đau khổ, thì quên mất cả ý nghĩa của nó ; họ bỡ ngỡ và ngã lòng. Như dân Do-thái, họ coi khổ cực như chướng vật, họ tưởng có thể tham dự vào việc cứu thế của C. Kitô mà không phải tham gia vào khổ hình giải phóng của Ngài ư ?

2. — Phần con hãy nhìn thẳng vào thập giá đang chờ con.

Con sẽ phải hy sinh dữ dằn nhiều. Con phải làm việc, chịu khó, hao sức, suy kiệt vì các linh hồn. Và phải như thế không những trong vài giờ hay mấy ngày, mà lại bao lâu con có linh hồn cần phải cứu ; không những khi sốt sáng thành công, mà lại cả khi gian nan chán nản.

3. — Trong các việc tông đồ, tự nhiên là cần phải có khổ cực, con còn phải thêm

vào những điều con tự ý hãm mình nữa. Ba năm vất vả công khai giảng đạo, C. Giêsu còn chọn thêm những đau khổ khác, Ngài đã chọn khổ hình và chịu chết. Ngài đã hết sức ước ao đổ máu ra; Ngài đã tự tế mình, vì Ngài đã muốn thế.

Như Ngài con cũng phải tự dâng mình làm của lễ cho các linh hồn cần phải cứu.

Trước mỗi việc tông đồ, con hãy dâng thêm một hy sinh và hãy cầu nguyện.

Nếu việc khó khác thường, con hãy kèm theo những hy sinh đau khổ đặc biệt.

Khi dùng những phương pháp thường mà chưa được việc, con đừng bảo: «Tôi đã làm việc, đã giảng giải, đã van lơn, đã cầu nguyện, tôi đã làm hết sức.» Bao lâu con chưa xả chính thân con, con không được nói như thế. Và nếu những khi thất bại, con tự nhắc lời ấy cho con, để con được yên trí, thật con là đứa nhát gan giả hình.

4. — Tông đồ nào tự bắt mình hy sinh rộng rãi, Chúa sẽ ban thưởng, và thưởng

bằng cách gửi đến cho các thứ khổ não bệnh hoạn, nghèo nàn, tai nạn, khó khăn, tối trí, thấy mình chỉ là một trở lực, những thất bại bởi tính tình của mình, bởi mình dốt nát hay dại dột. Nếu lấy lòng tin, lòng khiêm nhượng mà chịu lấy các khổ cực ấy, nó sẽ tẩy sạch tính tìm tư lợi, nó sẽ làm cho thấy rõ : tự mình chỉ là bất lực, nó bắt phải gieo hết mình vào tay Chúa, nó sẽ làm cho các sự gắng gỏi sinh nhiều kết quả hơn chính những việc hãm mình tự ý bày ra.

5. — Con có sẵn sàng ôm lấy các thập giá ấy không? May ra.

Nhưng này đây một thập giá khác, khó vác hơn. vì nó lạ kỳ.

Người ta sẽ hiểu nhầm con, chế diễu ý định của con, khiển trách hoạt động của con. Những người đáng lẽ phải giúp con, lại dửng dưng với việc con, hay ra sức đạp đổ những cái con định xây đắp; những người đáng lẽ phải khuyến khích con, lại chán bỏ con và kìm hãm con. Người ta sẽ gây nên các thứ trở lực và người ta sẽ hớn hở công bố là đã bảo con sẽ thất bại ngay từ trước kia.

Thập giá mà con đã tự ý chọn thì con vác cách vui vẻ; thập giá bởi bệnh hoạn hay nghèo khó, thì con chỉ cam chịu, nhưng thập giá bởi dốt nát, điên dồ hay bởi lòng độc của người ta, nó dễ làm cho con phát khùng.

Nhưng thập giá sau cùng này mới có thần lực cứu rỗi hơn.

6. — Con hãy trông Chúa Giêsu. Cái đau khổ Người đã dùng để cứu con, có phải chính Người đã tự ý bắt mình chịu không? Đó chẳng phải là đau khổ tạo nên bởi dốt nát, điên cuồng và độc dữ của người ta, của chính những người mà, lẽ ra theo chức phận và nghề nghiệp của họ, họ phải giúp Ngài cứu vãn tổ quốc họ đấy ư?

7. — Nếu quỷ thần ra sức hủy triệt công việc của con, con đừng bỡ ngỡ. Đánh quân lính của Mẹ tức là nó đánh Mẹ. Con cứ giữ lòng trông cậy và nhuệ khí của con cho nguyên vẹn. Bởi đấy thất

bại của nó càng hoàn toàn hơn: Mẹ đã đạp dập đầu nó và Mẹ hằng đạp dập luôn,

8. — Nhưng con phải biết: không phải tự nó mà đau khổ có sức giải phóng: nó chỉ có sức ấy vì nó hợp với đau khổ của Chúa Giêsu.

Đau khổ của con cũng như chính mình con: tự mình con, con chỉ là một tội nhân khốn nạn; hợp với Chúa Giêsu, con được tham gia vào thần tính — Đau khổ cũng thế, tự nó chẳng có hiệu quả gì; nhưng hợp với đau khổ của Chúa Giêsu, nó cũng có thần hiệu như đau khổ của Ngài.

9. — Hễ khi làm việc tông đồ mà con gặp đau khổ, con hãy đến gần Mẹ hơn. Cùng nhau Mẹ con ta lên núi Gon-gô-ta. Đó, gần thánh giá của C. Cứu Thế, con sẽ hiểu giá trị vô cùng của đau khổ mà trước kia con kinh ngạc và lấy làm nặng nề.

Dù chính đau khổ do tính điên cuồng và lòng độc của người ta tạo nên, nó

cũng sẽ nên dịu dàng cho con. Con không còn kể nó bởi tay người ta mà ra, nhưng là C. Giêsu và Mẹ con mời con tham dự vào sứ mệnh cứu thế, và cả những linh hồn mà Mẹ con muốn cho con cứu rỗi nữa.

10. — Mẹ dạy con một đạo thuyết khắc khổ lắm, nhưng, hỡi con, đó là một đạo thuyết đưa đến đức tin, lòng mến và đến chỗ thắng trận.

Kể con đã hiểu đạo thuyết, có phải Mẹ tin tưởng vào con quá ư?

Lời giáo hữu :

Lạy Mẹ. Mẹ biết con nát đảm và sợ khó; nhưng Mẹ cũng biết con ước ao mến Mẹ và giúp Mẹ làm trọn sứ mệnh của Mẹ.

Lúc đau khổ đổ xuống trên mình con, Mẹ sẽ nâng đỡ con, và ngay lúc ấy con có thể chịu khó như Mẹ muốn, vì Mẹ muốn, dù con phải thế nào chăng nữa.

CHƯƠNG V

Giảng bằng cách ăn ở

Lời Đ. B. Maria:

Hỡi con, dù việc tông đồ gián tiếp bằng cầu nguyện và đau khổ có kết quả lạ đến đâu, con cũng phải kèm thêm hoạt động trực tiếp với các linh hồn.

Con nghĩ đến việc tông đồ bằng lời nói. Nó cần đấy; nhưng có một cách tông đồ khác phải đi trước, kèm bên cạnh và theo sau cách ấy, tức là cách ăn ở.

2. — Con không cần thí nghiệm lâu mới nhận thấy: đối với nhiều linh hồn, lời nói dù cực linh hoạt cũng vẫn vô hiệu. Lời nói chỉ kết quả khi một linh hồn đã sẵn sàng để chịu lấy. Nếu lời nói rơi xuống đất sỏi, hay giữa bụi rậm gai góc, nó kết quả sao được? Mà gương con ăn ở dọn các linh hồn chịu lấy lời con.

Một việc làm, một cử chỉ, một liếc mắt, một nụ cười thường sinh nhiều ích hơn một bài diễn văn dài.

3. — Con hãy làm cho ai trông thấy con thì sinh lòng mến đạo của con.

Luôn luôn con hãy nghiêm trang, vì nhận rõ sự cao trọng của đạo con và vì biết có Chúa ngự trong con. Chớ gì đứng cạnh con, người ta cảm thấy như có cái gì huyền bí trong con cũng như khi đứng gần một ngôi nhà thờ.

Chớ gì ở giữa đám quần chúng hư nết, mọi người điều phải khâm phục nhân đức của con.

Con hãy ngay ngắn và liêm chính đang lúc chung quanh con người ta chỉ nghĩ đến làm giầu cho mình, mặc dầu người khác phải thiệt bởi đấy.

Con hãy thẳng thắn và thật thà, mặc dầu nói dối và giả hình hầu thành luật chung được mọi người theo.

Con hãy cặn kẽ trung thành với nghĩa vụ của con, mặc dầu con ở giữa những

người đã mất quan niệm về nghĩa vụ và về lương tâm.

Chớ gì những người không có đức tin, chớ gì cả những người công kích đức tin cũng phải khâm phục vì họ khâm phục cách ăn ở của con do đức tin đã vạch cho.

4. — Con hãy ăn ở cho thực tình, chẳng khoe khoang cũng không sợ sệt.

Vì lẽ gì mà con xấu hổ? Có phải vì con có chân lý đang lúc người khác chỉ biết hoặc thuyết ư? Có phải vì con biết trọng nhân cách của con khi người khác chỉ mê theo các thói hư đê hèn ư? Có phải vì làm môn đệ C. Kitô và làm lính của Mẹ Ngài ư?

Con sợ những người làm khác con hay nghĩ khác con không yêu chuộng con ư? Chưa bao giờ con thấy những người — dù cực xấu — cũng cảm phục những bậc bạo dạn mang tín tưởng riêng và có gan sống theo tín tưởng của mình ư?

Con hãy nên một giáo hữu can đảm và hoàn toàn: tính hạnh của con là một bài giảng liên lỉ.

5. — Làm cho người ta thấy con thì cảm phục đạo C. Kitô cũng đã khá rồi đấy. Nhưng con hãy đi xa hơn: con hãy làm cho người ta mến đạo ấy.

Con hãy lân mẫn với người khác; con giúp họ cho hết sức; con hãy nghe họ than phiền và nâng đỡ những khổ cực của họ; con hãy băng bó vết thương họ, giúp họ lúc khó nhọc, con hãy lân tuất và tử tế với hết những ai đến gần con: con hãy hết sức hy-sinh cho mọi người để chinh phục mọi người cho Chúa Kitô.

Nếu nhờ con họ được sung sướng hơn, một ngày kia họ sẽ thích những ý tưởng đã sinh ra hạnh phúc của con.

Chớ gì gần gũi con, họ hiểu tình yêu hơn, và họ sẽ hiểu Chúa hơn, dù họ chưa biết tên Ngài mặc lòng. Vì Thiên Chúa không phải chỉ là một tên; Ngài là tình yêu. Chịu lấy tình yêu, rồi họ sẽ chịu lấy Chúa.

6. — Muốn hoàn toàn biệt đãi mọi người, con không được nhìn vào đức tính hay khuyết điểm của họ; phải nhìn giá máu C. Giêsu và giá đau khổ lớn lao của Ngài ở trong họ. Con hãy yêu họ như C. Cứu Thế họ và Mẹ họ yêu họ, thế là con sẽ thu phục được họ cho tình yêu, và, nhờ tình yêu, con sẽ thu phục được họ cho Chúa.

Lời giáo hữu:

Lạy Mẹ, con đã thấy nhiều con của Mẹ có cách ăn ở như một bài giảng liến lỉ. Phần con thường làm chướng mắt các người chung quanh con lắm. Cùng Mẹ, từ nay con cũng muốn ra sức giảng Chúa Giêsu bằng cách ăn ở. Xin Mẹ làm cho ai ở gần con liền cảm thấy mình ở gần C. Giêsu hơn.

CHƯƠNG VI

Lời giải cứu.

Lời Đ. B. Maria:

Hỡi con, con hãy học ăn nói như một ông đồ để truyền bá tinh thần C. Kitô quanh mình con.

Con đừng bảo: « Con không có dịp như thế ». Dịp vẫn có, con phải tìm cho ra; bằng không có, con phải tạo ra.

Con là con ánh sáng, Mẹ có cần phải sai con đến học với con sự tối tăm không? Đâu đâu chúng cũng tìm ra được dịp gieo tà thuyết; trong câu chuyện thân tình, giữa phố xá, ở công xưởng, lúc đi đường, cả khi giải trí. Điều mà chúng làm được để phá hoại các linh hồn, sao con lại không làm được để cứu rỗi các linh hồn?

Con hãy ý tứ: hoặc con tưởng con bất lực, cái mà con thiếu, không phải là các dịp, nhưng chính là thánh lửa tông đồ.

Con hãy lên núi Gon-gô-ta mà róm lửa ấy lại, tức thì con sẽ thấy có dịp làm cho lửa ấy lan ra.

2. — Cho được nói như một tông đồ không cần phải giảng. Bất cứ gặp trường hợp nào con hãy nói theo tin tưởng của con, tin tưởng của một người công giáo : về con người, sự vật, về những biến cố ; con hãy nghĩ tưởng như C. Kitô và hãy can đảm biểu diễn các ý tưởng của con ra.

Con cãi lý ít chứ, đừng bao giờ làm cho người ta xấu hổ. Con chỉ giãi bày ý tưởng con ra thôi.

Tự nó, chân lý có sức lôi cuốn, vì chính nó giải phóng. Tự nó chân lý hay thuyết phục, vì ánh sáng rực rỡ của nó hấp dẫn người ta.

Con chớ nghĩ thường phải đọc những bài diễn văn dài : chỉ một câu cắt nghĩa vắn tắt, một lời khuyên hợp ý, một lời tiểu chú, đôi khi chỉ một tiếng đã đủ để bắt tia sáng trong một linh hồn ngay thật.

3. — Con đừng quên điều này: Sức mạnh thuyết phục người ta, không phải các lý lẽ cho bằng chính mình con.

Con hãy nói đơn sơ, nhưng bạo giạn; con có chân lý bất diệt.

Chớ gì người ta hoàn toàn cảm phục những điều con nói: nếu con hằng ăn ở hợp như lời con nói, người ta sẽ dễ tin lời con.

Chớ gì người ta thấy con chỉ cốt làm ích cho người nghe con nói, hơn là lo thắng người ta.

Luôn luôn con phải học đạo thuyết của C. Kitô để con sống đúng đạo thuyết ấy hơn và để bênh vực đạo thuyết ấy hơn.

Con hãy ăn ở cho có một giá trị thực nghiệp: nếu người ta thấy con khéo léo trong nghề nghiệp hay trong nghệ thuật của con, người ta sẽ cho con là thạo về thuyết của con.

4. — Chỉ một khi đã tập sự lâu ngày, người ta mới thạo việc làm tông đồ bằng lời nói.

Trước mỗi lần nói chuyện, con hãy xin Mẹ soi lòng cho biết phải nói gì.

Truyện xong con hãy xét lại trước mặt Mẹ hoặc con đã làm cho người ta nên tốt hơn hay sung sướng hơn, và con phải xem phải làm thế nào để lần sau được kết quả hơn.

Con càng ra sức để Mẹ hướng dẫn trong khi tập sự như thế con càng tiến bộ nhanh chóng và đầy đủ ; Chính vì Mẹ và nhờ Mẹ mà con phải nên một tông đồ.

Lời Giáo Hữu :

Lạy Đ. B. Maria, con xưng thật, con không chịu tìm truyền bá đạo thuyết của Con Mẹ, vì khi tiếp xúc với người ta, con chỉ để ý tìm ích riêng con. Từ nay con sẽ nghĩ đến C. Giêsu và các linh hồn. Trước khi nói chuyện, con sẽ cầu xin Mẹ, và Mẹ sẽ bảo con phải nói gì.

CHƯƠNG VII

Sức mạnh do tình đoàn-kết

Lời Đ. B. Maria:

Hỡi con, chớ đứng lẻ loi một mình.

Con hãy hợp tác với hết những người cùng có chí hướng tông đồ như con.

Thánh lửa tông đồ mà con cứ bo bo giữ kín trong tâm hồn, thì tất nhiên sẽ tắt.

Nói với những người khác về những ý-tưởng và về chí hướng chung, con sẽ làm cho nó thêm mạnh mẽ trong con và họ.

Trừ sự làm cho lòng nhiệt thành thêm hăng hái, hợp tác còn làm cho nó có một sức mạnh khôn lường.

Khi con làm việc với một người khác ; không phải con khỏe gấp đôi ; nhưng con khỏe gấp mười, và khi chúng con thành một đội binh đoàn kết chặt chẽ, tiến bước dưới cờ hiệu của Mẹ, chúng con sẽ nên vô địch.

2) — Con sẽ tìm đâu cho ra những chiến-hữu đồng chí hướng với con?

Cứ tìm, tất con sẽ thấy.

Có khi họ ở chung quanh con, sẵn sàng nhận con vào hàng ngũ: con cứ đi với họ.

Nếu con có thể vào một hội nào của Mẹ, dù là hội gì cũng thế, con đừng ngần ngại. Trong dĩ vãng, hết những hội nào đã hiểu mình không phải chỉ có tính cách một hội đạo nhưng là những toán quân xung phong dưới quyền lãnh đạo của Người Đàn Bà phải đạp đập đầu con rắn, điều đã giật được những cuộc thắng trận vẻ vang — Mà trong tương lai, các hội ấy càng hiểu rõ hơn sứ mệnh của Mẹ và của mình, thì những cuộc thắng trận của các hội ấy càng rực rỡ.

Có khi gần con chỉ có những người đứng lẻ loi. Con hãy tìm xem trong những người ấy có những ai có thể hiểu con?

Nhiều khi, trong một nơi, có nhiều linh hồn đồng chí hướng, mà vẫn tưởng chỉ có mình mình có một chí hướng riêng. Khỏi

mấy tháng hay có khi mấy năm, tình cờ một cuộc trò truyện, làm cho đôi bên hiểu nhau, họ rất sửng sốt vì, thật sự là chị em, mà đã lạ nhau lâu ngày đến thế.

Cơn thử nói với kẻ khác điều con mong ước, rồi con sẽ thấy những cuộc giãi bày tâm sự như thế sẽ được hưởng ứng thế nào ?

Có lẽ không gặp ngay được những người đồng lý-tưởng với con. Những tay cộng tác hảo hạng, luôn luôn không phải là những người hưởng ứng những điều con khởi xướng trước hết, cũng không phải là những người hưởng ứng cách nức lòng: chí phán đoán, ý chí, tính quảng đại, khiếu tận tụy còn tốt hơn những lòng sốt sắng sớm gặp được,

Con đừng bảo: « Chẳng làm gì được trong khu vực này. Chung quanh tôi rặt những người lãnh đạm ». Có những tâm hồn cao thượng hay ẩn mình, có những tấm lòng quảng đại họ không biết mình như thế.

Việc con là làm cho họ biết mình. Họ sẽ rất sung sướng vì thấy tận đáy lòng họ nảy ra những khát vọng nên trọn lành và tận tụy cho một việc gì to tát.

4. — Đôi khi chính những người theo những thuyết cực kỳ đối lập với thuyết của con lại là những người một ngày kia dễ nên chiến hữu của con nhất. Sau-lê, một tay bắt đạo, đã chẳng nên một đại tông đồ của Chúa Kitô ư ?

Con đừng dò xét lời nói và cử chỉ của người ta cho bằng tâm tình sâu xa nó đã gợi ra những lời và những cử chỉ ấy. Một linh hồn chưa có đức tin, nhưng thành thực, quảng đại, nhiệt thành, có tư cách để cùng chiến đấu với con hơn là một linh hồn có đạo, nhưng thiếu nghị lực và không có óc hy-sinh.

5. — Có lẽ con phải tìm lâu, phải huấn luyện vất vả, phải thất bại nhiều. Con đừng ngã lòng. Đâu cũng có người Chúa Kitô chọn, con cứ tìm cho đến khi gặp.

6. — Thoạt tiên chúng con chỉ là một tiểu đội. Nếu chúng con đoàn kết thì có hệ gì. Không phải đa số mới thắng, nhưng phần thắng ở trong tay một thiểu số cương quyết hoạt động, có tổ chức hẳn hoi và có kỷ luật.

Có một đạo thuyết không thể sai lạc được và phong phú lạ kỳ, một thần lực và một mãnh lực vô song, một lý tưởng vô cùng cao siêu, và nhờ sức phù hộ vô cùng phép tắc bởi giời, người công giáo hầu khắp các nước đã có dư thừa để thắng trận, nếu họ biết đoàn kết — Nhưng họ không biết đoàn kết, vì thế, họ thua hầu ở khắp các nước.

Các thù địch của Con Mẹ bất đồng ý về các điểm của đạo thuyết, họ chỉ hợp nhau ở chỗ công kích Giáo-Hội — Người công giáo đồng ý ở các điểm của đạo thuyết ; họ chỉ chia rẽ ở chỗ không biết bênh vực Giáo-hội.

Khi Sa-tan thấy những giáo-hữu rất nhiệt thành phụng sự Thiên Chúa, mà không có thể cám dỗ về đức tin hay

về nhân đức được, nó nêu ra những cách làm tông đồ khác nhau, mà bấy giờ thay vì đánh giặc với Sa-tan, chúng quay ra đánh lẫn nhau.

Trong những cuộc chiến tranh giữa các nước, không bao giờ họ thấy: đạo binh thắng trận là chính đạo binh mà binh lính và các võ quan biết bỏ tư kiến, để thi-hành đúng chương trình chung, tuy chương trình ấy có thể là không được hoàn bị nhất ư? Không bao giờ họ thấy: trong các cuộc thu phục của Giáo hội, những đạo binh đã được thắng lợi nhiều, luôn luôn là các đoàn tử-sĩ đã khấn vâng lời và mau mắn phục tòng các tướng chỉ huy ư?

7. — Những tướng nào sẽ dung hòa hoạt động của con với của các chiến hữu của con?

« Chúa đã lập các Giám-mục để dẫn giắt Giáo-hội Ngài » Giám-mục các giám-mục đã ra những huấn lệnh rõ rệt cho các đạo binh: nơi nào có thể được phải làm tôi Chúa theo khuôn khổ của Công-giáo-tiến-hành.

Con đã khảo cứu mục đích và chương trình của cơ quan lạ lùng ấy chưa ?

Con có biết trong địa phận con, cơ quan ấy hoạt động ra sao không ? Con đã tìm cách nào để cộng tác cách hiệu nghiệm nhất chưa ?

8. — Dù, cứ ý con, con thích gì đi nữa, con phải biết : một việc lành thực tại dù có bé hơn cũng giá trị hơn một việc lành to hơn nhưng chưa làm được : con phải biết chỉ đoàn kết mới có sức mạnh và chỉ bỏ mình mới có đoàn kết, và phải đặt thắng lợi chung lên trên thắng lợi của các tư kiến.

Con hãy suy đạo thuyết ấy, hãy thực hành và rao giảng.

__Lời giáo hữu__ :

Lạy Mẹ, con hứa với Mẹ rằng : suốt đời con, con sẽ cố làm cho đạo binh của Mẹ lớn lên, đoàn kết, mạnh mẽ và nhiệt thành.

CHƯƠNG VIII.

« Những ai dạy về Mẹ »

Lời Đ. B. Maria :

Hỡi con, C. Giêsu đã dẫn con đến cùng Mẹ, để, nên con riêng Mẹ, con cũng nên tông đồ của Mẹ. Hết những việc gì con sẽ làm dưới quyền hướng dẫn của Mẹ, đều được Ngài chúc lành cho. Nhưng không phải Ngài chỉ muốn cho con lấy danh Mẹ mà hành động, Ngài còn muốn cho con rao giảng danh Mẹ nữa. Và lần nào con làm việc ấy, Ngài cũng ban cho việc tông đồ của con được ơn sức đặc biệt.

2. — Làm tông đồ, là đem các linh-hồn về với C. Kitô, là dâng họ cho Ngài. Mẹ là đàng đến C. Kitô ; chính Mẹ đã ban Ngài cho thế giới. Nếu con muốn đem các linh hồn về cùng C. Kitô cách nhanh hơn, con hãy chỉ cho họ dùng con đường đi đến Ngài. Nếu con muốn phát C. Kitô cho họ cho đầy đủ, con hãy chỉ cho họ Đấng có sứ mệnh ban Ngài cho họ.

Con hãy nhớ bài thí nghiệm riêng về con từ ngày C. Giêsu tỏ cho con điều mầu nhiệm về lòng hiếu thảo của Ngài, mặc dầu con luôn luôn bất trung với ơn Chúa, con đã chẳng thấy một sự biến hóa lạ lùng trong mình con đấy ư? Con đã tìm được ánh sáng, con đừng bưng kín, nhưng hãy làm cho nó chói lọi trước mặt người ta. Bí quyết của cuộc sinh hoạt bề trong của con cũng là bí quyết đời tông đồ của con. Con càng làm cho Mẹ công khai can thiệp vào hoạt động bề ngoài của con, con càng tiến bộ.

3. — Chính C. Giêsu muốn thế. Ngài có thể trực tiếp ban mình Ngài cho thế giới; Ngài đã định chỉ ban mình cho thế giới bởi tay Mẹ. Trong lời tiên tri phán ở địa đàng, trong các lời loan báo của các tiên tri, ở nơi Thánh Tiền-Hô, các mục đồng ở Bêlem, Ba Vua, thánh Simêong và bà tiên tri Anna, ở Cana, trên núi Gôn-go-ta, khi Ngài tỏ ra cho người ta, Ngài đã muốn tỏ Mẹ ra cho họ.

Và Ngài hằng dùng Giáo-hội là huyền

thể của Ngài có linh thần Ngài làm cho sống động, để rao giảng Mẹ, và dạy người ta con đường tự nhiên để tìm Ngài, là đến với Ngài bởi nhờ Mẹ Ngài.

Ngài đã dạy con bắt chước gương hiếu thảo của Ngài với Mẹ. Con hãy bắt chước cả đặc điểm kia của lòng hiếu thảo của Ngài.

4. — Mẹ đã cắt nghĩa cho con, nhất là trong thời mới, C. Giêsu muốn làm vẻ vang danh Mẹ, và tỏ lòng biết ơn và tôn sùng Mẹ để thánh hóa và cứu rỗi các linh hồn là thế nào ? Những ai tỏ Mẹ ra cho người ta sẽ được đặc cách tham dự vào cuộc đại thắng đã dành cho Mẹ.

Vậy con phải hết sức làm cho người ta biết Mẹ. C. Giêsu chờ sự ấy nơi con.

5. — Và cả Mẹ cũng chờ sự ấy ở con.

Mẹ còn bao nhiêu là con không biết Mẹ, hay biết ít lắm! Phận con là tỏ Mẹ ra cho chúng, để Mẹ cũng có thể ôm ấp các chúng như những con yêu dấu. Phận con là dìu dắt chúng về với Mẹ để Mẹ có thể huấn luyện nên giống Con đầu lòng của Mẹ như con.

6. — Con sẽ dùng cách nào cho người ta biết Mẹ và mến Mẹ?

Có một cách rất chắc chắn: con làm cho con đầy lòng nóng nẩy yêu mến Mẹ và các linh hồn, tất con sẽ biết phải dùng cách nào để rao giảng Mẹ.

Trước hết chớ gì người ta biết con có lòng tôn sùng Mẹ cách riêng. Đừng sợ người ta thấy con mang tràng hạt, đeo ảnh Mẹ hay là tham dự vào một cuộc biểu tình công khai để kính Mẹ. Nếu đồng thời con tỏ ra con là một giáo hữu can đảm và hoàn toàn, cử chỉ của con sẽ thành những lời giảng rất lợi khẩu về Mẹ.

7. — Rồi, tùy trường hợp, con hãy thốt đôi lời biểu lộ tin tưởng của con và chứng quả con hằng kết hợp với Mẹ.

Giữa câu truyện thân, trong lá thư, đôi khi con không xen được tên Mẹ vào ư?

Đối với những linh hồn than khóc, con không thể giở ảnh Đấng yên ủi kẻ âu lo được ư?

Đối với những linh hồn chiến đấu để giữ nhân đức và để tìm thấy nhân đức đã mất, con không có thể khuyên họ chạy đến

với Đấng cực sạch, Đấng mà C. Giêsu đã giao sứ mệnh tinh hóa kẻ kêu cầu Ngài ư?

Đối với những linh hồn khát vọng được thân mật với C. Giêsu, con không có thể gợi cho họ đoán ra cách con đã theo để được kết hợp chặt chẽ thêm với Ngài ư?

Đối với những linh hồn thích hành động tông đồ, con không có thể cắt nghĩa cho họ sứ mệnh chinh phục mà Chúa đã ủy cho Mẹ, — con không thể cắt nghĩa cho họ biết nếu họ chiến đấu vì danh Mẹ và dưới quyền chỉ huy của Mẹ, thì các cố gắng của họ sẽ được phong-nhiêu lạ lùng ư?

Và hoặc giả con được giảng công khai hay viết sách làm cho người ta biết Mẹ, con hãy vội vàng dùng ơn ấy: lời con sẽ đem một tin trông cậy, yêu mến và cứu rỗi cho hết những linh hồn nào nghe thấy mà có lòng ngay, — và nhờ những linh hồn ấy, có thể cho muôn nghìn linh hồn khác.

« Ai dạy về Mẹ sẽ được sự sống đời đời, và rải rắc sự sống ấy ra quanh mình ».

Lời Giáo Hữu :

Lạy Đức Trinh Nữ có phúc, xin cho con

đáng ngợi khen Mẹ. Xin ban sức cho con chống chọi quân thù của Mẹ ».

CHƯƠNG IX.

Nhân danh Mẹ, con thả lưới.

Lời Đ.B. Maria :

Con bắt đầu hiểu phải dùng những phương pháp nào để làm việc tông đồ: Con chưa hiểu trong việc tông đồ, con phải có lòng trông cậy thế nào.

Suy tính yếu đuối con, và các nỗi gay go trong việc đã ủy cho con, đôi khi con phải tự hỏi : con làm nổi việc gì được ? — Việc con làm nổi ư ? Tự mình con, chẳng có việc nào cả. Nhờ Mẹ con sẽ làm được những sự lạ.

Chẳng phải vì Chúa uy quyền vô cùng đã ghé nhìn tính hư vô của nữ tì Chúa mà Chúa đã làm những việc cả thể cho Ngài ư? Con chưa hề đọc câu : « Những người thế gian cho là ngốc dại thì Chúa đã chọn để làm cho những người khôn ngoan phải xấu hổ ư ? Và những người thế gian kể

như không, thì Chúa đã chọn để làm cho những người quyền hành phải xấu hổ ư?

2. — Con hãy nghe và hãy suy. Mẹ muốn dạy con hai chân lý có thể làm cho con có một đức tin chắc sứ mệnh của con sẽ thành công, một đức tin khiến núi dịch chỗ.

Trước hết, con phải biết việc tông đồ của con là của Mẹ, và ích lợi của con là ích lợi của Mẹ.

Không phải cho con, nhưng chính là cho Mẹ mà Chúa đã giao sứ mệnh đạp dập đầu con rắn và lập nước Con Mẹ trong thế giới; con chỉ tham dự vào sứ mệnh củaMẹ thôi; Chính Mẹ là tổng tư lệnh đạo binh của Chúa Kitô, con chỉ là lính của Mẹ. Phải cứu rỗi các con của Mẹ, chứ không phải các con của con. Mẹ chẳng ước ao cho các con của Mẹ được rỗi hơn người ngoài ư? Tướng không muốn thắng trận hơn lính ư?

Dù con dửng dưng với sự thành công, chắc chắn Mẹ không thế được; vì nó liên quan đến C. Giêsu và các con của Mẹ.

Mà Mẹ là toàn năng, nhờ toàn năng của Chúa, và Mẹ thông toàn năng ấy cho các người lấy danh Mẹ mà hoạt động.

3. — Sau nữa, C. Giêsu đã dạy con những gì về sự phải có lòng trông cậy vô hạn khi cầu xin, con hãy nhớ lại và đem ứng dụng vào việc tông đồ của con.

Mẹ có một ý định đầy yêu mến về hết mọi việc tông đồ của con.

Mà ý yêu mến ấy hằng toàn hảo hơn tình yêu trí con tưởng tượng ra được ; vì Mẹ yêu con hơn chính con yêu con, và Mẹ yêu Chúa Giêsu và các linh hồn hơn con yêu nhiều.

Và ý định yêu mến của Mẹ hằng thực hiện được.

Con càng lấy danh Mẹ mà hoạt động con càng chắc chắn sẽ thực hiện được.

4. — Nhưng cho được thắng trận hiển hách như thế, làm việc nhiều không đủ : phải lấy danh Mẹ mà làm việc.

Các tông đồ vất vả đánh cá suốt đêm mà chẳng được cái gì. Phêrô vừa nói với Chúa Giêsu : « Nhân danh thày, tôi xin quăng chài », các ông đã được ngay một mẻ chài lạ lùng.

Biết bao lần con đã tốn công vô ích !

Đó là vì lúc bắt tay vào việc, con không

bảo Mẹ : « Con lấy danh Mẹ mà làm việc ».

Lấy danh Mẹ mà làm việc là theo ý Mẹ và có ý tham dự vào sứ mệnh và thế lực vô cùng của Mẹ.

5. — Con hãy nhờ tay Mẹ dâng các lời cầu xin và các đau khổ của con để cho ý của Mẹ về việc tông đồ của con được thực hiện.

Trước lúc khởi sự, con hãy kêu xin Mẹ và xem ý Mẹ thế nào để hoạt động như dụng cụ của Mẹ thôi.

Con hãy khởi sự với một lòng trông cậy chắc chắn thành công, vì chính Mẹ dùng con mà làm việc.

Con hãy ý tứ kẻo ý riêng con sẽ đoạt ý của Mẹ. Biết bao lần lúc khởi sự con đoan chỉ hoạt động cho Mẹ, và chẳng mấy tí con đã làm theo ý riêng con rồi !

Chỉ khi nào cứ vững lòng hoạt động theo ý Mẹ, con mới chắc thành công. Chúa Giêsu gọi Phêrô, đầu tiên ông có lòng tin, nên giữa lúc giông tố, ông cũng đi được trên mặt nước. Nhưng về sau nghĩ đến sóng và đến mình, ông đã chìm nghỉm.

Biết bao lần, con đã, lúc đầu, làm được những sự kỳ lạ, mà kết cục con lại thất bại,

vì con đã quên mình là dụng cụ của Mẹ.

6. — Đúng thế, con không thể luôn luôn nghĩ về Mẹ.

Nhưng con có thể luôn luôn theo tinh thần của Mẹ.

Con có thể tới tâm trạng này, là hễ ai hỏi con : « lấy danh ai mà hoạt động », còn có thể đáp : « lấy danh Mẹ tôi ».

Chỉ sau khi đã cố gắng nhiều, con mới tới trình độ ấy được. Ít ra thỉnh thoảng con hãy nhắc lại ý định, và hễ thấy ý con đã thay mất ý Mẹ, con phải sửa lại ngay.

7. — Việc xong, nếu thành công, con hãy cám ơn Chúa.

Nếu thất bại, con hãy xét mình : hoặc con đã không lấy danh Mẹ mà hoạt động, và như thế, thì đích thực là thất bại ; hoặc con đã có theo ý Mẹ và cậy vào Mẹ, như thế sự thành công chỉ chậm đến thôi, con càng phải cố gắng và trông cậy, và đến giờ Chúa định, sự thành công càng to tát ; Chúa Kitô sẽ được vinh hiển, Mẹ con sẽ được danh vọng, các linh hồn được rỗi.

Không có Mẹ, con không thể thành công ; có Mẹ, con không thể thất bại.

Lời Giáo Hữu :

Lạy Mẹ, con tin Mẹ và sứ mệnh C. Giêsu đã ủy cho Mẹ. Con tin rằng, tựa vào Mẹ, con sẽ có thế lực vô cùng.

Mỗi lần con hoạt động theo ý con, xin Mẹ cho con thất bại rõ rệt, để bó buộc con chỉ lấy danh Mẹ mà hoạt động.

Như thế con sẽ đắc lực giúp Mẹ đem nhiều linh-hồn về cùng C. Giêsu, và con sẽ thực hiện câu kinh con thích đọc từng giờ ban ngày, và mỗi lần con thức giấc ban đêm : « Chớ gì, nhờ Đức Trinh Nữ Maria vô nhiễm nguyên tội, Đ.C. Cha, Đ.C. Con, và Đ.C. Thánh Thần được vinh-hiển khắp nơi » !

Lời C. Giêsu :

Hỡi em, Anh đã vạch cho em cái bí-nhiệm, tức là lòng hiếu-thảo của Anh đối với Đ.B. Maria, em cỏ biết ơn ấy không ? Lúc Anh gọi em theo gương Anh mà dâng cả mình cho Người, em chỉ coi lời đó như một câu mời em yêu Người hơn trước một ít thôi. Mà dần dà em đã hiểu : bắt chước chính tính hiếu-thảo của Anh đối với Người là

theo ý Người, là nên một thánh-nhân, một tông-đồ, là biến hóa nên Anh. Anh là con Thiên - Chúa đã nên con Đ.B. Maria để thế-giới được rỗi !

Lời Giáo Hữu :

Lạy Đ.B. Maria, Mẹ Thiên-Chúa và Mẹ con !

Một lần nữa, con dâng hết mình con cho Mẹ, con dâng mãi mãi, có một ý rõ rệt là theo ý Mẹ định liệu về con hơn, lòng con cương-quyết thuộc về Mẹ hơn, dù con phải hy-sinh thế nào cũng được.

Lạy C. Giêsu, xin cho con mến Đ. Mẹ và làm cho khắp nơi ai cũng mến yêu Người như Chúa đã yêu Người.

Còn Mẹ, lạy Đ.B Maria, xin Mẹ cầu cho con được ơn kính - mến C. Giêsu và làm cho mọi người kính mến Ngài như chính Mẹ kính mến Người.

Kinh dâng mình cho Đ.B. Maria.

Lạy Đ.B. MARIA Nữ trinh vô nhiễm nguyên tội, con tin Con Thiên Chúa đã chọn Mẹ để làm Mẹ thật Ngài.

Con tin rằng : là Con Mẹ, Ngài đã yêu và còn yêu Mẹ hơn các tạo vật khác, và đã giữ các bổn-phận của lòng hiếu-thảo đối với Mẹ một cách hoàn toàn vô cùng.

Con tin Ngài đã rủ chọn Mẹ hợp tác vào sứ mệnh cứu thế của Ngài, và đã muốn, dù khứng dù chăng, không một linh-hồn nào được nên thánh mà chẳng phải nhờ Mẹ, và, không nhờ Mẹ, không có qua một linh-hồn nào đến với Chúa được.

Con tin rằng : là Mẹ Ngài, Mẹ cũng là Mẹ con : vì lúc chịu thai Ngài ở Nazareth, Mẹ cũng đã chịu thai con ; lúc dâng Ngài tế lễ trên núi Sọ, Mẹ đã sinh con cho sống; hợp tác với Ngài trong việc phát các ơn, Mẹ tiếp tục nuôi con và dạy dỗ con như một Giêsu khác.

Con tin rằng : Ngài ước ao thấy con theo gương Ngài và hết sức đối-xử với Mẹ.

Nay con đây cũng dâng và hiến mình con để làm con Mẹ cũng như C. Giêsu đã muốn làm con Mẹ.

Con dâng cho Mẹ xác hồn con, mọi sự của con, hết bản-tính con, mọi việc con làm và các việc con có thể làm được.

Con dâng mình cho Mẹ một cách hoàn toàn và dứt khoát bây giờ và đến đời đời.

Con dâng mình cho Mẹ để Mẹ có thể định liệu về con như ý Mẹ, để Mẹ bắt con phải hết sức tận-tâm, để Mẹ bắt con chịu hết các thứ hy-sinh, những hy-sinh con biết trước, hay không biết trước được, những hy - sinh êm-dịu và những hy-sinh trái tính tự nhiên con: con không sợ gì, vì con biết con dâng mình cho Ai.

Noi gương Con Mẹ, con muốn yêu Mẹ hết sức, con muốn tôn - trọng Mẹ, vâng-lời Mẹ, bắt chước Mẹ, phó thác mình con cho Mẹ, luôn luôn kết-hợp với Mẹ, tắt một lời, con muốn họa lại hết các tâm-tình hiếu-thảo của C. Giêsu cho thật đúng hết sức, và, nhờ Mẹ chỉ bảo, con muốn nên cho Mẹ một Giêsu khác.

Nhất là con muốn giúp Mẹ trong sứ-mệnh quan phòng. Con muốn làm tông-đồ, làm lính của Mẹ trong cuộc chiến-đấu với Satan.

Con muốn lấy danh Mẹ chiến-đấu giật những linh-hồn con Mẹ cho khỏi tay nó.

Con muốn chiến-đấu cho Mẹ được vinh-danh, cho người ta biết mến Mẹ và làm tôi Mẹ, chắc chắn rằng tỏ Mẹ ra cho người ta, là phương-thế thần-hiệu nhất để tỏ Chúa Giêsu cho họ.

Mẹ biết con chỉ là một tội nhân khốn nạn, đầy khuyết điểm, yếu đuối và hay đổi ý quá trí con tưởng tượng. Nhưng con phó thác mình cho Mẹ. Không phải con làm việc cho con. Con sẽ vô cùng mạnh sức vì Mẹ thế lực vô cùng bởi phép tắc vô lượng của C. Giêsu Con Mẹ, và, vì ích lợi của con là của Mẹ, con sẽ chiến đấu theo lệnh Mẹ, và Mẹ sẽ cho thắng trận.

Lạy Đ. B. Maria, Mẹ C. Giêsu và Mẹ con, xin Mẹ nhận của lễ con dâng lót mình cho Mẹ, và xin cho con được trung thành đến hết đời con, cho Chúa Ba Ngôi được vinh quang, cho Mẹ được vinh danh, cho linh hồn con và mọi linh hồn được rỗi.

(Lạy C. Giêsu để việc dâng hết mình con cho Mẹ Chúa được nên một việc

thánh và bền vững hết sức, con khấn buộc mình không bao giờ đòi lại mà làm việc nọ việc kia... Xin ban cho con ơn hằng ngày hoàn toàn sống theo việc dâng mình mãi đến hơi thở cuối cùng).

Kinh dâng tất

Lạy Đ. B. Maria Mẹ C. Giêsu và Mẹ con, con dâng hết mình cho Mẹ để bắt chước tính hiếu thảo của C. Giêsu cho hoàn toàn hết sức và hoạt động theo lệnh của Mẹ để thu phục các linh hồn. Amen

Kinh dâng mình chung

Lạy Nữ Vương giời đất, đồng lòng kính cẩn yêu mến quỳ gối dưới chân Ng i Mẹ, chúng con kính dâng Mẹ nhưng đấu quy phục. và ngợi khen Mẹ, chúng con xin hiến thân tôn thờ Mẹ, chúng con vui mừng nhận lấy một cách sống, mà theo cách đó, chúng con buộc mình ngợi khen Mẹ, làm tôi Mẹ, cao rao các sự cao trọng của Mẹ và bênh vực ơn Mẹ bẩm thai vô nhiễm nguyên tội. Chớ gì lòng chúng

con nhiệt thành lo cho việc tôn thờ Mẹ được vẻ vang và cho Mẹ được vinh hiển, có thể rửa sạch hết những tội quái của các bè rối, những sự xỉ nhục bởi dân vô đạo, bởi sự hùng hồ và sao nhãng của phần lớn loài người.

Lạy Mẹ Chúa Cứu Thế, lạy Đấng phát muôn ơn, xin Mẹ mở rộng nước C. Giêsu trong các linh hồn; xin Mẹ khu trừ những lầm lạc, xin Mẹ che chở linh hồn thanh sạch, xin Mẹ giữ nó cho khỏi những dịp nguy của thế gian, cho khỏi những vẻ giả trá của tội lỗi ; và xin Mẹ dủ thương xem những nhu cần của chúng con, sẵn sàng nghe lời chúng con xin, xin Mẹ cầu cho chúng con được đức bác ái như các đấng thánh, được những nhân đức có thể thánh hóa được chúng con và được vinh hiển như phần thưởng các nhân đức ấy.

Kinh lúc ba giờ.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con đem hết trí lên núi Gôn-gô-ta xin Chúa tha các

tội của chúng con, các tội đã làm cho Chúa phải chết.

Chúng con cám ơn Chúa, vì trong giây phút long trọng ấy Chúa đã nghĩ đến chúng con, và đã lối chúng con làm con Mẹ Chúa.

Lạy Thánh Nữ, xin Mẹ tỏ ra Mẹ là Mẹ chúng con và xin Mẹ che chở chúng con cách riêng.

Lạy thánh Gioan, xin cầu cho chúng con được ơn bắt chước tính hiếu - thảo của Ngài đối với Đ.B. Maria là Mẹ chúng con.

Chớ gì, nhờ Nữ Trinh Maria vô-nhiễm nguyên tội, Đ.C. Cha, Đ.C. Con và Đ.C. Thánh Thần được vinh-hiển.

Kinh xin C. Giêsu ban tính hiếu thảo của Người đối với B.Đ. Maria

Lạy C. Giêsu từ-bi, vì lòng Chúa yêu Mẹ Chúa, con nài xin Chúa ban cho con được thành thực yêu Ngài như Chúa đã thành thực yêu Ngài và muốn cho Ngài được yêu như vậy.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE R.F. IMPRIMÉS

In tại nhà in Vũ-Hùng
51 Phố Hàng Bồ Hà-nội
Xong ngày 31-5-1950.
Giấy phép của Nha Tổng
Giám đốc Thông tin số
16 ngày 16-1-1950

Giá : { Hà-Nội : 10$
Các nơi : 11$